

Официален вестник

на Европейския съюз

C 246

Издание
на български език

Информация и известия

Година 53
11 септември 2010 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2010/C 246/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 234, 28.8.2010 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2010/C 246/02	Дело C-271/08: Решение на Съда (голям състав) от 15 юли 2010 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директиви 92/50/ЕИО и 2004/18/ЕО — Обществени поръчки за услуги — Пенсионно осигуряване по професионални схеми при старост на работниците и служителите в общинската администрация — Пряко сключване на договори, без покана за представяне на оферти на равнището на Съюза, с пенсионноосигурителни институции, които са посочени в сключен между социалните партньори колективен трудов договор)	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2010/C 246/03	Дело C-573/08: Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 79/409/ЕИО — Опазване на дивите птици — Мерки за транспониране)	3
2010/C 246/04	Дело C-577/08: Решение на Съда (четвърти състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Arbeidshof te Antwerpen — Белгия) — Rijkdienst voor Pensioenen/Elisabeth Brouwer (Равно третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване — Директива 79/7/ЕИО — Погранични работници — Изчисляване на пенсиите)	3
2010/C 246/05	Дело C-582/08: Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Членове 169 — 171 — Тринадесета директива 86/560/ЕИО — Член 2 — Възстановяване — Данъчнозадължено лице, което не е установено в Съюза — Застрахователни сделки — Финансови сделки)	4
2010/C 246/06	Дело C-40/09: Решение на Съда (трети състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от VAT and Duties Tribunal, Манчестър, Обединеното кралство) — Astra Zeneca UK Limited/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (Шеста директива ДДС — Член 2, точка 1 — Понятие за възмездни доставки на услуги — Ваучери за покупка, предоставяни от дружество на неговите служители като част от тяхното възнаграждение)	4
2010/C 246/07	Дело C-54/09 P: Решение на Съда (първи състав) от 29 юли 2010 г. — Република Гърция/Европейска комисия (Обжалване — Земеделие — Обща организация на пазара на вино — Помощи за реструктурирането и конверсията на лозята — Регламент (ЕО) № 1493/1999 — Определяне на окончателните финансови помощи, предоставени на държавите членки — Регламент (ЕО) № 1227/2000 — Член 16, параграф 1 — Срок — Задължителен характер)	5
2010/C 246/08	Дело C-70/09: Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof, Австрия) — Alexander Hengartner, Rudolf Gasser/Landesregierung Vorarlberg (Споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора — Отдаване под наем на ловен район — Регионална такса — Понятие за икономическа дейност — Принцип на равно третиране) ...	5
2010/C 246/09	Дело C-74/09: Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, Белгия) — Bâtiments et Ponts Construction SA, WISAG Produktionservice GmbH, по-рано ThyssenKrupp Industrieservice GmbH/Berlaymont 2000 SA (Обществени поръчки за строителство — Директива 93/37/ЕИО — Член 24 — Основания за изключване — Задължения, свързани с плащането на вноски за социалното осигуряване, както и на данъци и такси — Задължение за регистрация на оферентите, под страх от изключване — „Комисия по регистрация“ и нейните правомощия — Преглед на валидността на удостоверенията, издадени от компетентните органи на държавата членка по установяване на чуждестранните оференти)	6
2010/C 246/10	Дело C-151/09: Решение на Съда (трети състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Испания) — Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP)/Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal (Прехвърляне на предприятия — Директива 2001/23/ЕО — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Представители на работниците и служителите — Самостоятелност на прехвърления субект)	6

2010/C 246/11	Дело C-188/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Република Полша) — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku/Profaktor Kulesza, Frankowski, Józwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, с предишно наименование Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku (Преюдициално запитване — ДДС — Право на приспадане — Намаляване на размера на правото на приспадане при неизпълнение на задължение за използване на касов апарат с фискална памет)	7
2010/C 246/12	Дело C-189/09: Решение на Съда (седми състав) от 29 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/24/ЕО — Защита на личния живот — Запазване на данни, създадени или обработени във връзка с предоставянето на електронни съобщителни услуги — Липса на транспониране в определения срок)	8
2010/C 246/13	Дело C-214/09 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 29 юли 2010 г. — Anheuser-Busch, Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Budějovický Budvar, národní podnik (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Заявка за регистрация на словната марка „BUDWEISER“ — Възражение — Член 8, параграф 1, букви а) и б) от посочения регламент — По-ранни международни слогани и фигуративни марки „BUDWEISER“ и „Budweiser Budvar“ — Реално използване на по-ранната марка — Член 43, параграфи 2 и 3 от същия регламент — „Своевременно“ представяне на доказателства — Удостоверение за подновяване на по-ранната марка — Член 74, параграф 2 от Регламент № 40/94)	8
2010/C 246/14	Дело C-234/09: Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret, Дания) — Skatteministeriet/DSV Road A/S (Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Член 204, параграф 1, буква а) — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 859 — Режим на външен транзит — Одобен изпращач — Възникване на митническо задължение — Документ за транзит за несъществуващи стоки)	9
2010/C 246/15	Дело C-248/09: Решение на Съда (първи състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Република Латвия) — SIA Pakora Pluss/Valsts ieņēmumu dienests (Акт за присъединяване към Европейския съюз — Митнически съюз — Преходни мерки — Допускане до свободно обращение при освобождаване от мита — Стока, която към датата на присъединяването на Република Латвия се транспортира в разширената Общност — Формалности при износ — Вносни сборове — ДДС)	9
2010/C 246/16	Дело C-256/09: Решение на Съда (втори състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — Bianca Purrucker/Guillermo Vallés Pérez (Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и по дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Временни, включително охранителни мерки — Признаване и изпълнение)	10
2010/C 246/17	Дело C-354/09: Решение на Съда (осми състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — Gaston Schul BV/Staatssecretaris van Financiën (Митнически кодекс на Общността — Член 33 — Митническа стойност на стоките — Включване на митата — Условие на доставка „Delivered Duty Paid“)	11

2010/C 246/18	Дело C-368/09: Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Baranya Megyei Bíróság, Република Унгария) — Pannon Gép Centrum Kft/АРЕН Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály (Шеста директива ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Право на приспадане на платения по получени доставки данък — Национална правна уредба, която санкционира наличието на погрешни данни във фактурата със загуба на правото на приспадане) 11	11
2010/C 246/19	Дело C-371/09: Решение на Съда (трети състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединено кралство) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Isaac International Limited) (Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Митнически кодекс — Член 212а — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 292 — Регламент (ЕО) № 88/97 — Член 14 — Антидъмпингово мито — Рамки на велосипеди) 12	12
2010/C 246/20	Дело C-377/09: Решение на Съда (трети състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal de commerce de Bruxelles — Белгия) — Françoise-Eléonor Hanssens-Ensch (синдик на Agenor SA)/Европейска общност (Член 235 ЕО и член 288, втора алинея ЕО — Компетентност на Съда да разгледа иск за извъндоговорна отговорност, предявен срещу Европейската общност — Иск за покриване на пасивите по смисъла на член 530, параграф 1 от белгийския Кодекс за дружествата — Иск, предявен от синдика на акционерно дружество срещу Европейската общност — Компетентност на националните юрисдикции да разгледат пообен иск) 13	13
2010/C 246/21	Дело C-512/09: Решение на Съда (шести състав) от 15 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/66/ЕО — Батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори — Нетранспониране в предписания срок) 13	13
2010/C 246/22	Дело C-513/09: Решение на Съда (седми състав) от 29 юли 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/66/ЕО — Батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори — Липса на транспониране в предписания срок) 14	14
2010/C 246/23	Дело C-515/09: Решение на Съда (осми състав) от 29 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Естония (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/21/ЕО — Управление на отпадъците от миннодобивните индустрии — Липса на транспониране в определения срок) 14	14
2010/C 246/24	Дело C-6/10: Решение на Съда (седми състав) от 29 юли 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/46/ЕО — Дружествено право — Дружествени годишни счетоводни отчети и консолидирани счетоводни отчети — Нетранспониране или неуведомяване за национални мерки по транспониране) 14	14
2010/C 246/25	Дело C-8/10: Решение на Съда (седми състав) от 15 юли 2010 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/46/ЕО — Дружествени годишни счетоводни отчети и консолидирани счетоводни отчети — Липса на цялостно транспониране в предвидения срок) 15	15

2010/C 246/26	Дело C-19/10: Решение на Съда (осми състав) от 29 юли 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Регламент (ЕО) № 273/2004 и Регламент (ЕО) № 111/2005 — Прекурсори на наркотичните вещества — Контрол и мониторинг в рамките на Съюза — Мониторинг на търговията между Съюза и трети страни — Санкции) 15	15
2010/C 246/27	Дело C-35/10: Решение на Съда (осми състав) от 29 юли 2010 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/21/ЕО — Опазване на околната среда — Управление на отпадъци — Миннодобивни индустрии — Липса на транспониране в предвидения срок) 16	16
2010/C 246/28	Дело C-254/10 P: Жалба, подадена на 21 май 2010 г. от Centre de Coordination Carrefour SNC срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 18 март 2010 г. по дело T-94/08, Centre de Coordination Carrefour/Комисия 16	16
2010/C 246/29	Дело C-262/10: Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhofs (Германия) на 27 май 2010 г. — Döhler Neuenkirchen GmbH/Hauptzollamt Oldenburg 17	17
2010/C 246/30	Дело C-275/10: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 2 юни 2010 г. — Residex Capital IV CV/Gemeente Rotterdam 18	18
2010/C 246/31	Дело C-277/10: Преюдициално запитване, отправено от Handelsgerichts Wien (Австрия) на 3 юни 2010 г. — Martin Luksan/Petrus van der Let 18	18
2010/C 246/32	Дело C-284/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 7 юни 2010 г. — Telefónica de España S.A./Administración del Estado 19	19
2010/C 246/33	Дело C-285/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 7 юни 2010 г. — Campsa Estaciones de Servicio S.A./Administración del Estado 20	20
2010/C 246/34	Дело C-288/10: Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van Koophandel te Dendermonde (Белгия) на 2 юни 2010 г. — Wamo BVBA/JBC NV и Modemakers Fashion NV 20	20
2010/C 246/35	Дело C-289/10 P: Жалба, подадена на 10 юни 2010 г. от European Dynamics SA срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 19 март 2010 г. по дело T-50/05, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Европейска комисия 20	20
2010/C 246/36	Дело C-301/10: Иск, предявен на 16 юни 2010 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия 21	21
2010/C 246/37	Дело C-303/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 21 юни 2010 г. — Administración General del Estado/Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENEE) 22	22

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2010/C 246/38	Дело C-304/10: Иск, предявен на 22 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша	22
2010/C 246/39	Дело C-307/10: Преюдициално запитване, отправено от The Appointed Person by the Lord Chancellor (Обединеното кралство) на 28 юни 2010 г. — The Chartered Institute of Patent Attorneys/Registrar of Trade Marks	23
2010/C 246/40	Дело C-308/10: Жалба, подадена на 29 юни 2010 г. от Union Investment Privatfonds GmbH срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 27 април 2010 г. по дело T-392/06 — Union Investment Privatfonds GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели); други страни в производството: Unicre-Cartão International De Crédito SA	23
2010/C 246/41	Дело C-311/10: Иск, предявен на 29 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша	24
2010/C 246/42	Дело C-314/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Liège (Белгия) на 30 юни 2010 г. — Hubert Pagnoul/État belge — SPF Finances	24
2010/C 246/43	Дело C-317/10 P: Жалба, подадена на 2 юли 2010 г. от Union Investment Privatfonds GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 27 април 2010 г. по съединени дела T-303/06 и T-337/06, UniCredito Italiano SpA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) и Union Investment Privatfonds GmbH	25
2010/C 246/44	Дело C-318/10: Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Белгия) на 2 юли 2010 г. — SIAT SA/Белгийската държава	26
2010/C 246/45	Дело C-319/10: Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Haarlem (Нидерландия) на 2 юли 2010 г. — X/Inspecteur der Belastingdienst/Y	26
2010/C 246/46	Дело C-320/10: Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Haarlem (Нидерландия) на 2 юли 2010 г. — X/Inspecteur der Belastingdienst/Y	27
2010/C 246/47	Дело C-321/10: Иск, предявен на 5 юли 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия	28
2010/C 246/48	Дело C-322/10: Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) на 5 юли 2010 г. — Medeva BV/Comptroller-General of Patents	28
2010/C 246/49	Дело C-327/10: Преюдициално запитване, отправено от Okresní soud v Chebu (Чешка република) на 5 юли 2010 г. — Нуротеční banka, a.s./Udo Mike Lindner	29
2010/C 246/50	Дело C-334/10: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 12 юли 2010 г. — X/Staatssecretaris van Financiën	30

<u>Известие №</u>	Съдържание (продължение)	Страница
2010/C 246/51	Дело С-340/10: Иск, предявен на 29 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Кипър	30
2010/C 246/52	Дело С-346/10: Иск, предявен на 8 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция	31
2010/C 246/53	Дело С-347/10: Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Amsterdam (Нидерландия) на 8 юли 2010 г. — A. Salemink/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)	32
2010/C 246/54	Дело С-348/10: Преюдициално запитване, отправено от Senāta Administratīvo lietu departaments (Република Латвия) на 9 юли 2010 г. — SIA „Norma-A“ и SIA „Dekom“/Ludzas novada dome	32
2010/C 246/55	Дело С-350/10: Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 12 юли 2010 г. — Nordea Pankki Suomi Oyj	33
2010/C 246/56	Дело С-353/10: Иск, предявен на 13 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция	33
2010/C 246/57	Дело С-354/10: Иск, предявен на 13 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция	34
2010/C 246/58	Дело С-355/10: Жалба, подадена на 14 юли 2010 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз	34
2010/C 246/59	Дело С-356/10: Иск, предявен на 16 юли 2010 г. — Европейска комисия/Ирландия	35
2010/C 246/60	Дело С-374/10: Иск, предявен на 27 юли 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Швеция	35

Общ съд

2010/C 246/61	Дело Т-165/10: Определение на Общия съд от 14 юли 2010 г. — Grupo Osborne/CXВП — Confec-ciones Sanfertús (TORO) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	36
2010/C 246/62	Дело Т-271/10 R: Определение на председателя на Общия съд от 22 юли 2010 г. — Н/Съвет и др. (Обезпечително производство — Обща външна политика и политика на сигурност — Държавен служител, командирован към полицейската мисия на Европейския съюз в Босна и Херцеговина — Решение за преназначаване и понижаване в степен — Молба за спиране на изпълнението — Допус-тимост — Липса на неотложност)	36
2010/C 246/63	Дело Т-297/10: Жалба, подадена на 8 юли 2010 г. — DBV/Комисия	37

<u>Известие №</u>	Съдържание (<i>продължение</i>)	Страница
2010/C 246/64	Дело T-300/10: Жалба, подадена на 9 юли 2010 г. — Internationaler Hilfsfonds/Комисия	37
2010/C 246/65	Дело T-303/10: Жалба, подадена на 19 юли 2010 г. — Wam/Комисия	38
2010/C 246/66	Съединени дела T-440/07, T-465/07 и T-1/08: Определение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — Huta Buszek и др./Комисия	39
2010/C 246/67	Дело T-499/07: Определение на Общия съд от 12 юли 2010 г. — България/Комисия	39

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2010/C 246/68	Дело F-126/06: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 8 юли 2010 г. — Magazzu/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Временни служители, назначени като длъжностни лица — Кандидати, вписани в списък с резерви от конкурс, публикуван преди влизането в сила на новия правилник — Класиране в степен в приложение на новите по-неблагоприятни правила — Придобити права — Принцип на недопускане на дискриминация — Членове 2, 5 и 12 от Приложение XIII към Правилника)	40
2010/C 246/69	Дело F-130/06: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 8 юли 2010 г. — Sotgia/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Временни служители, назначени като длъжностни лица — Кандидати, вписани в списък с резерви преди влизането в сила на новия правилник — Класиране в степен в приложение на новите по-неблагоприятни правила — Член 5, параграф 4 и член 12, параграф 3 от Приложение XIII към Правилника)	40
2010/C 246/70	Дело F-17/08: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 8 юли 2010 г. — Wubranowski/Комисия (Публична служба — Общ конкурс — Невключване в списъка с резерви за назначения — Оценяване на устния изпит — Обявление за конкурс EPSO/AD/60/06 — Мотивация — Компетентност на конкурсната комисия — Преценка на кандидатите)	41
2010/C 246/71	Дело F-37/10: Жалба, подадена на 27 май 2010 г. — Stratakis/Комисия	41
2010/C 246/72	Дело F-46/10: Жалба, подадена на 16 юни 2010 г. — AD/Комисия	41
2010/C 246/73	Дело F-48/10: Жалба, подадена на 22 юни 2010 г. — Z/Съд	42
2010/C 246/74	Дело F-51/10: Жалба, подадена на 1 юли 2010 г. — Bermejo Garde/ЕИСК	42
2010/C 246/75	Дело F-54/10: Жалба, подадена на 9 юли 2010 г. — Verheyden/Комисия	43
2010/C 246/76	Дело F-55/10: Жалба, подадена на 9 юли 2010 г. — Moschonaki/Комисия	43
2010/C 246/77	Дело F-56/10: Жалба, подадена на 9 юли 2010 г. — Несq/Комисия	43

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2010/C 246/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 234, 28.8.2010 г.

Предишни публикации

ОВ С 221, 14.8.2010 г.

ОВ С 209, 31.7.2010 г.

ОВ С 195, 17.7.2010 г.

ОВ С 179, 3.7.2010 г.

ОВ С 161, 19.6.2010 г.

ОВ С 148, 5.6.2010 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 15 юли 2010 г. —
Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-271/08) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директиви 92/50/ЕИО и 2004/18/ЕО — Обществени поръчки за услуги — Пенсионно осигуряване по професионални схеми при старост на работниците и служителите в общинската администрация — Пряко сключване на договори, без покана за представяне на оферти на равнището на Съюза, с пенсионноосигурителни институции, които са посочени в сключен между социалните партньори колективен трудов договор)

(2010/C 246/02)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: G. Wilms и D. Kukovec)

Ответник: Федерална република Германия (представители: M. Lumma и N. Graf Vitzthum)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Кралство Дания (представители: B. Weis Fogh и M. C. Pilgaard Zinglensen), Кралство Швеция (представители: A. Falk и M. A. Engman)

Предмет

Неизпълнение на задължения на държава членка — Нарушение на член 8 във връзка с дялове III—VI от Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50) и на член 20, във връзка с членове 23—55 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114, Специално

издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116) — Практика на местните власти и на общинските предприятия, състояща се в пряко възлагане на обществени поръчки относно колективните пенсионни планове, без провеждането на открити процедури за възлагане на обществени поръчки

Диспозитив

1. Доколкото през 2004 г. общински органи или предприятия, които към тогавашния момент са имали над 4 505 работници и служители, през 2005 г. общински органи или предприятия, които към тогавашния момент са имали над 3 133 работници и служители, както и през 2006 г. и 2007 г. общински органи или предприятия, които към тогавашния момент са имали над 2 402 работници и служители, сключват договори за пенсионно осигуряване по професионални схеми при старост пряко, без покана за представяне на оферти на равнището на Европейския съюз, с организации или предприятия, посочени в член 6 от Колективния трудов договор за преобразуване на част от възнаграждението на работниците и служителите в общинската администрация в пенсионни спестявания (Tarifvertrag zur Entgeltumwandlung für Arbeitnehmer im Kommunalen öffentlichen Dienst), до 31 януари 2006 г. Федерална република Германия не изпълнява задълженията си по член 8 във връзка с дялове III—VI от Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги, а от 1 февруари 2006 г. — по член 20 във връзка с членове 23—55 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки.
2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Европейската комисия, Федерална република Германия, Кралство Дания и Кралство Швеция понесат направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 30.08.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република(Дело С-573/08) ⁽¹⁾**(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 79/409/ЕИО — Опазване на дивите птици — Мерки за транспониране)**

(2010/С 246/03)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: D. Recchia)

Ответник: Италианска република (представители: G. Palmieri и G. Fiengo)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 и 18 от Директива 79/409/СЕЕ на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 77) — Неправилно транспониране — Дерогации — Изисквания

Диспозитив

1. Тъй като правната уредба за транспониране в италианския правен ред на Директива 79/409/СЕЕ на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици не е съобразена изцяло с посочената директива и тъй като системата за транспониране на член 9 от последната не гарантира, че приетите от компетентните италиански органи дерогации отговарят на условията и изискванията, посочени в този член, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2—7, 9—11, 13 и 18 от разглежданата директива.
2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски, включително свързаните с обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 55, 7.3.2009 г.**Решение на Съда (четвърти състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Arbeidshof te Antwerpen — Белгия) — Rijksdienst voor Pensioenen/Elisabeth Brouwer**(Дело С-577/08) ⁽¹⁾**(Равно третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване — Директива 79/7/ЕИО — Погранични работници — Изчисляване на пенсиите)**

(2010/С 246/04)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidshof te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Rijksdienst voor Pensioenen

Ответник: Elisabeth Brouwer

Предмет

Преюдициално запитване — Arbeidshof te Antwerpen — Тълкуване на член 4, параграф 1 от Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, 1979 г., стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192) — Национално законодателство, в което във връзка с изчисляването на пенсията за осигурителен стаж на пограничните заети лица се предвиждат предварително определени и фиктивни надници в по-нисък размер за жените отколкото за мъжете

Диспозитив

Член 4, параграф 1 от Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване не допуска национална правна уредба, по силата на която за периода от 1984 г. до 1994 г. изчисляването на пенсиите за осигурителен стаж и старост на пограничните работници жени за еднаква заетост или за заетост при равна стойност се основава на фиктивни и/или предварително определени надници, по-ниски от тези на пограничните работници мъже.

⁽¹⁾ ОВ С 55, 7.3.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело С-582/08) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Членове 169 — 171 — Тринадесета директива 86/560/ЕИО — Член 2 — Възстановяване — Данъчнозадължено лице, което не е установено в Съюза — Застрахователни сделки — Финансови сделки)

(2010/С 246/05)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и M. Afonso)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: I. Rao, S. Hathaway, както и K. Lasok, QC)

Предмет

Неизпълнение на задължения на държава-членка — Нарушение на членове 169, 170 и 171 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) и на член 2, параграф 1 от Тринадесета директива 86/560/ЕИО на Съвета от 17 ноември 1986 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки в областта на данъка върху оборота — правила за възстановяване на данъка върху добавената стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на Общността (ОВ L 326, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 81) — Национално законодателство, което не позволява възстановяването на платен по получена доставка данък по отношение на някои застрахователни или финансови сделки, извършени от данъчнозадължени лица, установени извън територията на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 69, 21.03.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от VAT and Duties Tribunal, Манчестър, Обединеното кралство) — Astra Zeneca UK Limited/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Дело С-40/09) ⁽¹⁾

(Шеста директива ДДС — Член 2, точка 1 — Понятие за възмездни доставки на услуги — Ваучери за покупка, предоставяни от дружество на неговите служители като част от тяхното възнаграждение)

(2010/С 246/06)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

VAT and Duties Tribunal, Манчестър

Страни в главното производство

Жалбоподател: Astra Zeneca UK Limited

Ответник: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Предмет

Преюдициално запитване — VAT and Duties Tribunal, Манчестър — Тълкуване на член 2, точка 1, член 6, параграф 2, буква б) и член 17, параграф 2 от Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Понятие за възмездни доставки на услуги — Ваучери за покупка, предоставяни на работник или служител по силата на трудовия му договор и квалифицирани за част от стойността им като заплатата

Диспозитив

Член 2, точка 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 95/7/ЕО на Съвета от 10 април 1995 година, трябва да се тълкува в смисъл, че предоставянето на ваучер за покупка от дружество, което е придобило този ваучер на цена, включваща данък върху добавената стойност, на неговите служители в замяна на отказ от тяхна страна от част от паричното им възнаграждение представлява възмездна доставка на услуги по смисъла на тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 29 юли 2010 г. —
Република Гърция/Европейска комисия

(Дело С-54/09 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Земеделие — Обща организация на пазара на вино — Помощи за реструктурирането и конверсията на лозята — Регламент (ЕО) № 1493/1999 — Определяне на окончателните финансови помощи, предоставени на държавите членки — Регламент (ЕО) № 1227/2000 — Член 16, параграф 1 — Срок — Задължителен характер)

(2010/С 246/07)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: I. Chalkias и М. Tassoroulou)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: Н. Tserepa-Lacombe и F. Jimeno Fernández)

Предмет

Жалба против Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности (пети състав) от 11 декември 2008 г. по дело Гърция/Комисия (Т-339/06), с което този съд отхвърля жалба за отмяната на Решение 2006/669/ЕО на Комисията от 4 октомври 2006 година за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки за финансовата 2006 г., за определен брой хектари, с цел реструктуриране и конверсия на лозята по силата на Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета (нотифицирано под номер С(2006) 4348) (ОВ L 275, стр. 62), доколкото с него се определят броят хектари и финансовите помощи по отношение на Гърция

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 4.4.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof, Австрия) — Alexander Hengartner, Rudolf Gasser/Landesregierung Vorarlberg

(Дело С-70/09) ⁽¹⁾

(Споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора — Отдаване под наем на ловен район — Регионална такса — Понятие за икономическа дейност — Принцип на равно третиране)

(2010/С 246/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Alexander Hengartner, Rudolf Gasser

Ответник: Landesregierung Vorarlberg

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgerichtshof (Австрия) — Тълкуване на член 43 ЕО — Понятие за икономическа дейност — Лов като спортно занимание и без стопанска цел — Продажба на дивеч за покриване на част от разходите, свързани с лова — Липса на печалби

Диспозитив

Разпоредбите на Споразумението за свободното движение на хора, сключено между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, подписано в Люксембург на 21 юни 1999 г., допускат гражданин на едната от договарящите страни, като получател на услуги, да бъде третиран на територията на другата договаряща страна във връзка със събирането на такса, дължима за услуга като предоставянето на ловен район, по начин, различен от този, предвиден за пребиваващите на тази територия лица, за гражданите на Съюза, както за лицата, приравнени на тях по силата на правото на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ С 102, 1.5.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, Белгия) — Bâtiments et Ponts Construction SA, WISAG Produktionservice GmbH, по-рано ThyssenKrupp Industrieservice GmbH/Berlaymont 2000 SA

(Дело C-74/09) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки за строителство — Директива 93/37/ЕИО — Член 24 — Основания за изключване — Задължения, свързани с плащането на вноски за социалното осигуряване, както и на данъци и такси — Задължение за регистрация на оферентите, под страх от изключване — „Комисия по регистрация“ и нейните правомощия — Преглед на валидността на удостоверенията, издадени от компетентните органи на държавата членка по установяване на чуждестранните оференти)

(2010/C 246/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Bâtiments et Ponts Construction SA, WISAG Produktionservice GmbH, по-рано ThyssenKrupp Industrieservice GmbH

Ответник: Berlaymont 2000 SA

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation (Белгия) — Тълкуване на член 24, втора алинея от Директива 93/37/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство (ОВ L 199, стр. 54), както и на членове 49 и 50 ЕО — Възлагане на обществени поръчки — Национална правна уредба, допускаща възлагащият орган, от една страна, да изключи един оферент поради това, че не е регистриран в тази държава, дори ако посоченият оферент е представил съответни удостоверения, издадени от органите на друга държава-членка, и от друга страна, да извърши преглед за валидност на тези удостоверения — Съвместимост на тази правна уредба с посочените по-горе разпоредби на общностното право

Диспозитив

1. Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която налага на установения в друга държава членка изпълнител на строителство, за целите на възлагането на обществена поръчка в държавата членка на възлагащия орган, задължението да притежава в последната държава членка регистрация, свързана с липсата на основанията за изключване, изброени в член 24, първа алинея от Директива 93/37/ЕИО от 14 юни 1993 година относно координи-

рането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, при условие че такова задължение не възпрепятства, нито забавя участието на изпълнителя на строителство в процедурата за възлагане на съответната обществена поръчка, нито поражда прекомерни административни такси, и има за цел единствено проверката на професионалните качества на заинтересованото лице по списъка на тази разпоредба.

2. Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, по силата на която проверката на удостоверения, издадени на изпълнител на строителство от друга държава членка от данъчните и социалните органи на последната държава членка, е поверена на орган, различен от възлагащия орган, когато:

— този орган се състои в по-голямата си част от лица, назначени от организациите на работодателите и работниците в сектора на строителството в провинцията, в която протича съответната обществена поръчка, и когато

— това правомощие включва контрол по същество на валидността на посочените удостоверения.

⁽¹⁾ ОВ С 102 от 1.5.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Испания) — Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP)/Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal

(Дело C-151/09) ⁽¹⁾

(Прехвърляне на предприятия — Директива 2001/23/ЕО — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Представители на работниците и служителите — Самостоятелност на прехвърления субект)

(2010/C 246/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP)

Ответници: Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal

Предмет

Преюдициално запитване — Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Тълкуване на член 6, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности — Задължение за запазване на статута и функциите на представителите на работниците и служителите на предприятие или на стопанска дейност, запазило или запазила своята самостоятелност след прехвърлянето — Понятие за самостоятелност

Диспозитив

1. Прехвърлен стопански субект запазва самостоятелността си по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности, когато предоставените на ръководителите на това предприятие в рамките на организационната структура на прехвърлителя правомощия, а именно правомощието да организират и ръководят относително свободно и независимо работата в рамките на посочения субект при осъществяване на присъщата му икономическа дейност, и по-специално правомощията по даване на разпореждания и инструкции, по поставяне на задачи на подчинените на въпросния субект работници и служители, както и по вземане на решения относно употребата на предоставените им материални средства, без пряка намеса от страна на други организационни структури на работодателя, по същество остават непроменени в рамките на организационната структура на приобретателя.
2. Само сляната на най-висшите ръководители не може сама по себе си да засегне самостоятелността на прехвърления субект, освен ако новите най-висши ръководители не разполагат с правомощия, които да им позволяват да организират пряко дейността на работниците и служителите на този субект и така да заместят преките ръководители на тези работници и служители при вземането на решения в рамките на същия.

(¹) ОВ С 167, 18.7.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Република Полша) — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku/Profaktor Kulesza, Frankowski, Józwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, с предишно наименование Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

(Дело C-188/09) (¹)

(Преюдициално запитване — ДДС — Право на приспадане — Напаляване на размера на правото на приспадане при неизпълнение на задължение за използване на касов апарат с фискална памет)

(2010/C 246/11)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku

Ответник: Profaktor Kulesza, Frankowski, Józwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, с предишно наименование Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

Предмет

Преюдициално запитване — Naczelny Sąd Administracyjny — Тълкуване на член 2, първа и втора алинея от Първа директива 67/227/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 година за хармонизиране на законодателството на държавите членки относно данъка върху оборота (ОВ 71, стр. 1301), както и на член 2, член 10, параграфи 1 и 2, член 17, параграфи 1 и 2, член 27, параграф 1 и член 33, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Съвместимост с тези разпоредби на национална правна уредба, която предвижда задължително използване на касов апарат с фискална памет от данъчнозадължени по ДДС лица, които извършват продажби за незадължени по ДДС лица, и която санкционира нарушаването на това задължение с лишаване от правото на приспадане за 30 % от платения по получени доставки данък

Диспозитив

1. Общата система на данъка върху добавената стойност, определена в член 2, параграфи 1 и 2 от Първа директива 67/227/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 година за хармонизиране на законодателствата на държавите

членки относно данъка върху оборота, в член 2 и в член 10, параграфи 1 и 2, както и в член 17, параграфи 1 и 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, съответно изменена с Директива 2004/7/ЕО на Съвета от 20 януари 2004 година, допуска държава членка да ограничава временно размера на правото на приспадане на платения по получени доставки данък по отношение на данъчнозадължени лица, които не са изпълнили формалност по осчетоводяването на продажбите си, при условие че така предвидената санкция е в съответствие с принципа на пропорционалност.

2. Разпоредби като тези на член 111, параграфи 1 и 2 от Закона за данъка върху стоките и услугите (*ustawa o podatku od towarów i usług*) от 11 март 2004 г. не представляват „специални мерки за дерогация“, целящи предотвратяването на някои форми на данъчна измама и избягване на данъци по смисъла на член 27, параграф 1 от Шеста директива 77/388, съответно изменена с Директива 2004/7.
3. Член 33 от Шеста директива 77/388, съответно изменена с Директива 2004/7, не препятства запазването на разпоредби като тези по член 111, параграфи 1 и 2 от Закона за данъка върху стоките и услугите от 11 март 2004 г.

(¹) ОВ С 193, 15.8.2009 г.

Решение на Съда (седми състав) от 29 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело С-189/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/24/ЕО — Защита на личния живот — Запазване на данни, създадени или обработени във връзка с предоставянето на електронни съобщителни услуги — Липса на транспониране в определения срок)

(2010/С 246/12)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Balta и B. Schöfer)

Ответник: Република Австрия (представител: E. Riedl)

Встъпила страна в подкрепа на исканията на ищеца: Съвет на Европейския съюз

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на разпоредбите, необходими за съобразяване с Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО (ОВ L 105, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 51)

Диспозитив

1. Като не е приела в определения срок законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по тази директива.
2. Осъжда Република Австрия да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 180, 1.8.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 29 юли 2010 г. — Anheuser-Busch, Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Budějovický Budvar, národní podnik

(Дело С-214/09 Р) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Заявка за регистрация на словната марка „BUDWEISER“ — Възражение — Член 8, параграф 1, букви а) и б) от посочения регламент — По-ранни международни словни и фигуративни марки „BUDWEISER“ и „Budweiser Budvar“ — Реално използване на по-ранната марка — Член 43, параграфи 2 и 3 от същия регламент — „Своевременно“ представяне на доказателства — Удостоверение за подновяване на по-ранната марка — Член 74, параграф 2 от Регламент № 40/94)

(2010/С 246/13)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Anheuser-Busch, Inc. (представители: V. von Bomhard и B. Goebel, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral), Budějovický Budvar, národní podnik (представител: K. Čermák, advokát)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 25 март 2009 г. по дело Anheuser-Busch/CXВП (T-191/07) — Anheuser-Busch, Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП), с което Първоинстанционният съд отхвърля подадената от заявителя на словната марка „BUDWEISER“ за стоки от клас 32 жалба за отмяна на Решение R 299/2006-2 на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (CXВП) от 20 март 2007 г., с което е отхвърлена жалбата срещу решението на отдела по споровете да откаже регистрацията на посочената марка по възражение на притежателя на международните фигуративни и словни марки „BUDWEISER“ и „Budweiser Budvar“ за стоки от класове 31 и 32

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Anheuser-Busch Inc. да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 193, 15.8.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret, Дания) — Skatteministeriet/DSV Road A/S

(Дело C-234/09) (¹)

(Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Член 204, параграф 1, буква а) — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 859 — Режим на външен транзит — Одобрен изпращач — Възникване на митническо задължение — Документ за транзит за несъществуващи стоки)

(2010/C 246/14)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsre

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skatteministeriet

Ответник: DSV Road A/S

Предмет

Преюдициално запитване — Vestre Landsret — Тълкуване на член 1 и член 4, точки 9 и 10, както и на членове 92, 96 и член 204, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) — Одобрен изпращач, който създава погрешно два транзитни документа за една и съща партида стоки в новата компютризирана система на транзит (НКТС), като по този начин определя два различни референтни номера за движението на една-единствена партида стоки — Възникване на митническо задължение в резултат от невъзможността за приключване на режима външен общностен транзит с представянето на стоките в получаващото митническо учреждение — Събиране на мита върху декларираните стоки, които обаче не съществуват физически

Диспозитив

Член 204, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година, трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага към положение като разглежданото в главното производство, при което одобрен изпращач е създавал погрешно два режима на външен транзит за една и съща стока, тъй като създаденият в повече режим, който се отнася до несъществуваща стока, не може да доведе до възникване на митническо задължение съгласно посочената разпоредба.

(¹) ОВ С 205, 29.8.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Република Латвия) — SIA Pakora Pluss/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-248/09) (¹)

(Акт за присъединяване към Европейския съюз — Митнически съюз — Преходни мерки — Допускане до свободно обращение при освобождаване от мита — Стока, която към датата на присъединяването на Република Латвия се транспортира в разширената Общност — Формалности при износ — Вносни сборове — ДДС)

(2010/C 246/15)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA Pakora Pluss

Отговорник: Valsts ieņēmumu dienests

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 4, точка 10 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), на член 448 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3), както и на глава 5, точка 1 от приложение IV към Акта за присъединяване от 2003 г. — Внос на автомобил по море — Допускане до свободно обращение при освобождаване от мита и други митнически мерки, приложими към стоките, които към датата на присъединяването се транспортират в разширената Общност след като са били предмет на формалности при износ

Диспозитив

- Глава 5, точка 1 от приложение IV към Акта относно условията на присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че за да се провери дали са спазени посочените в нея формалности при износ, е без значение дали са извършени действията, предвидени в член 448 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2787/2000 на Комисията от 15 декември 2000 година, дори когато е съставен товарен манифест.
- Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 година, и Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 2787/2000, са приложими в новите държави членки, считано от 1 май 2004 г., без да е възможно да се твърди, че се прилага режимът, предвиден в глава 5, точка 1 от приложение IV към посочения акт за присъединяване, когато предвидените в нея формалности при износ не са изпълнени за стоки, които към датата на присъединяването на тези нови държави членки към Европейския съюз се транспортират в разширената Общност.

3. Член 4, параграф 10 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 82/97, трябва да се тълкува в смисъл, че вносните сборове не включват подлежащия на събиране при вноса на стоки данък върху добавената стойност.

4. При внос на стока данъкът върху добавената стойност се дължи от лицето или лицата, посочено/посочени или прието/приети за платец/платци в държавата членка на вноса.

(¹) ОВ С 220, 12.9.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — Bianca Purrucker/Guillermo Vallés Pérez

(Дело C-256/09) (¹)

(Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и по дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Временни, включително охранителни мерки — Признаване и изпълнение)

(2010/C 246/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bianca Purrucker

Отговорник: Guillermo Vallés Pérez

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на глава 3 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183) — Прилагане на предвидените в споменатия регламент правила за признаване и изпълнение спрямо временна мярка, с която на бащата се предоставя упражняването на родителските права върху детето и се разпорежда детето, задържано от майката в друга държава членка, да бъде върнато при бащата

Диспозитив

Разпоредбите на член 21 и сл. от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и дела, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, не се прилагат към временни мерки по член 20 от този регламент, свързани с упражняването на родителските права.

(¹) ОВ С 220, 12.9.2009 г.

Решение на Съда (осми състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — Gaston Schul BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-354/09) (¹)

(Митнически кодекс на Общността — Член 33 — Митническа стойност на стоките — Включване на митата — Условие на доставка „Delivered Duty Paid“)

(2010/С 246/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gaston Schul BV

Отговорник: Staatssecretaris van Financiën

Предмет

Тълкуване на член 33, първа алинея, буква е) и на член 220 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) — Митническа стойност — Договор, който съдържа условие на доставка „Delivered Duty Paid“ и е сключен с предположението, че не се дължи мито — Размер, който не е посочен — Изключване или не на митническата стойност

Диспозитив

Предвиденото в член 33 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността условие, според което вносните мита трябва да са „разграничени“ от действително платената или подлежаща на плащане цена на внесените

стоки, е изпълнено, когато страните по договора са се споразумели, че тези стоки ще бъдат доставени DDP („Delivered Duty Paid“), и са записали това в митническата декларация, но поради грешка относно преференциалния произход на стоките са пропуснали да посочат размера на вносните мита.

(¹) ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Baranya Megyei Bíróság, Република Унгария) — Pannon Gép Centrum Kft/APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

(Дело C-368/09) (¹)

(Шеста директива ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Право на приспадане на платения по получени доставки данък — Национална правна уредба, която санкционира наличието на погрешни данни във фактурата със загуба на правото на приспадане)

(2010/С 246/18)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Baranya Megyei Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pannon Gép Centrum Kft

Отговорник: APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

Предмет

Преюдициално запитване — Baranya Megyei Bíróság — Тълкуване на член 17, параграф 1, на член 18, параграф 1 и на член 22, параграф 3, букви а) и б) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), както и на Директива 2001/115/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 година за изменение на Директива 77/388/ЕИО с цел опростяване, осъвременяване и хармонизиране на предвидените условия за фактуриране на данъка върху добавената стойност (ОВ L 15, стр. 24) — Загуба на правото на приспадане на лицето, което получава услугите, поради грешка в датата на завършване на строителството, посочена в издадената от доставчика фактура — Национално законодателство, което санкционира всяко неспазване на изискването за форма на фактурата със загуба на правото на приспадане

Диспозитив

Член 167, член 178, буква а), член 220, точка 1 и член 226 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба или практика, съгласно която националните органи отказват да признаят на данъчнозадълженото лице право на приспадане на дължилия или платения за предоставени услуги ДДС от размера на данъка, който то трябва да внесе в бюджета, по съображение че първоначалната фактура, притежавана от това лице към момента на приспадането, съдържа погрешна дата на приключване на доставката на услуги и че не е налице последователна нотеция на впоследствие коригираната фактура и кредитното известие, с което е анулирана първоначалната фактура, стига да са налице материалноправните условия за приспадане и, преди компетентният орган да издаде акта, данъчнозадълженото лице да му е предоставило коригирана фактура, в която е посочена точната дата на приключване на доставката на услуги, дори ако не е налице последователна нотеция на тази фактура и кредитното известие, с което е анулирана първоначалната фактура.

(¹) ОВ С 11, 16.1.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединено кралство) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Isaac International Limited)

(Дело C-371/09) (¹)

(Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Митнически кодекс — Член 212а — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 292 — Регламент (ЕО) № 88/97 — Член 14 — Антидмпингово мито — Ралки на велосипеди)

(2010/С 246/19)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Отговорник: Isaac International Limited

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Justice (Chancery Division) — Тълкуване на член 14, буква в) от Регламент (ЕО) № 88/97 на Комисията от 20 януари 1997 година за разре-

шаване на освобождаването на вноса на някои велосипедни части с произход от Китайска народна република от разширяването на обхвата на действие, предвидено в Регламент (ЕО) № 71/97 на Съвета относно антидмпинговото мито, наложено с Регламент (ЕИО) № 2474/93 на Съвета (ОВ L 17, стр. 17) — Тълкуване на член 292, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3) — Тълкуване на член 212а от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) — Антидмпингово мито върху велосипедите с произход от Китайската народна република — Условия за освобождаване на някои сделки по внос на основни велосипедни части — Получаване на разрешение за специфично предназначение — Вносител, който не е получил необходимото разрешение, тъй като не е проверил текста на разпоредбите на член 14, буква в) от Регламент (ЕО) № 88/97 и на член 292, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2451/93 — Понятие за явна небрежност

Диспозитив

1. Предвидената в член 292, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1602/2000 на Комисията от 24 юли 2000 година, процедура не може да служи за разрешение на вносител, установен и упражняващ дейността си в две държави членки, който внася стоки в първата държава членка, за да ги транспортира незабавно във втората държава членка, така че той да се ползва от освобождаване от антидмпингови мита по силата на член 14, буква в) от Регламент (ЕО) № 88/97 на Комисията от 20 януари 1997 година за разрешаване на освобождаването на вноса на някои велосипедни части с произход от Китайска народна република от разширяването на обхвата на действие, предвидено в Регламент (ЕО) № 71/97 на Съвета относно антидмпинговото мито, наложено с Регламент (ЕИО) № 2474/93 на Съвета.

2. Член 212а от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 1 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 година, не позволява да се предостави освобождаване от антидмпингови мита на вносител, който не разполага с предварително разрешение за освобождаване от мита по силата на член 14, буква в) от Регламент № 88/97.

(¹) ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 29 юли 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal de commerce de Bruxelles — Белгия) — Françoise-Éléonor Hanssens-Ensch (синдик на Agenor SA)/Европейска общност

(Дело C-377/09) ⁽¹⁾

(Член 235 ЕО и член 288, втора алинея ЕО — Компетентност на Съда да разгледа иск за извъндоговорна отговорност, предявен срещу Европейската общност — Иск за покриване на пасивите по смисъла на член 530, параграф 1 от белгийския Кодекс за дружествата — Иск, предявен от синдика на акционерно дружество срещу Европейската общност — Компетентност на националните юрисдикции да разглеждат подобен иск)

(2010/C 246/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de commerce de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищец: Françoise-Éléonor Hanssens-Ensch (синдик на Agenor SA)

Ответник: Европейска общност

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal de commerce de Bruxelles — Тълкуване на член 288, алинея 2 от Договора ЕО — Иск за отговорност, предявен от синдик срещу Европейската общност за твърдяно тежко и сериозно нарушение, допуснато от нея при фактическото управление на търговско дружество, допринесло за несъстоятелността на посоченото дружество — Компетентност на Съда да разгледа иск за извъндоговорна отговорност, основаваща се на прилагането на национални разпоредби, уреждащи производството по несъстоятелност

Диспозитив

Съгласно член 235 ЕО във връзка с член 288, втора алинея ЕО националните юрисдикции не са компетентни да разглеждат предявен срещу Европейската общност иск за извъндоговорна отговорност, дори той да се основава на национална правна уредба, установяваща особен правен режим, различен от общия режим на гражданска отговорност в съответната държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 312, 19.12.2009 г.

Решение на Съда (шести състав) от 15 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-512/09) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/66/ЕО — Батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори — Нетранспортиране в предписания срок)

(2010/C 246/21)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: I. Dimitriou и A. Margeli)

Ответник: Република Гърция (представител: N. Dafniou)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с Директива 2006/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори, и за отмяна на Директива 91/157/ЕИО (ОВ L 266, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 215)

Диспозитив

1. Като не е приела в предписания срок законовите, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори, и за отмяна на Директива 91/157/ЕИО Република Гърция не е изпълнила задълженията си по силата на тази директива.
2. Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Решение на Съда (седми състав) от 29 юли 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело С-513/09) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/66/ЕО — Батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори — Липса на транспониране в предписания срок)

(2010/С 246/22)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Peere et A. Marghélis)

Ответник: Кралство Белгия (представител: T. Materne)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Липса на приемане или на съобщаване в предвидения срок на всички разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори, и за отмяна на Директива 91/157/ЕИО (ОВ L 266, стр. 1; Специално издание на български език, глава 13, том 53, стр. 215)

Диспозитив

1. Като не е приело в предвидения срок всички закони, подзаконовни и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори, и за отмяна на Директива 91/157/ЕИО, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по тази директива.
2. Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 29 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело С-515/09) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/21/ЕО — Управление на отпадъците от миннодобивните индустрии — Липса на транспониране в определения срок)

(2010/С 246/23)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Marghélis и K. Saaremäel-Stoïlov)

Ответник: Република Естония (представител: L. Uibo)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на всички разпоредби, необходими за транспонирането на Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии и за изменение на Директива 2004/35/ЕО (ОВ L 102, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 3.)

Диспозитив

1. Като не е приела всички закони, подзаконовни и административни разпоредби, необходими за транспонирането на Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии и за изменение на Директива 2004/35/ЕО, Република Естония не е изпълнила задълженията си по тази директива.
2. Осъжда Република Естония да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 13.3.2010 г.

Решение на Съда (седми състав) от 29 юли 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело С-6/10) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/46/ЕО — Дружествено право — Дружествени годишни счетоводни отчети и консолидирани счетоводни отчети — Нетранспониране или неуведомяване за национални мерки по транспониране)

(2010/С 246/24)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braun и L. de Schietere de Lophem)

Ответник: Кралство Белгия (представители: M. Jacobs и J.-C. Halleux)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане или неуведомяване в предвидения срок за всички необходими разпоредби за съобразяване с Директива 2006/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година за изменение на Директива 78/660/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества, Директива 83/349/ЕИО на Съвета относно консолидираните счетоводни отчети, Директива 86/635/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции и Директива 91/674/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия (ОВ L 224, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 143)

Диспозитив

1. Като не е приело в предвидения срок всички необходими закони, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2006/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година за изменение на Директива 78/660/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества, Директива 83/349/ЕИО на Съвета относно консолидираните счетоводни отчети, Директива 86/635/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции и Директива 91/674/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по тази директива.
2. Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 80, 27.3.2010 г.

Решение на Съда (седми състав) от 15 юли 2010 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-8/10) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/46/ЕО — Дружествени годишни счетоводни отчети и консолидирани счетоводни отчети — Липса на цялостно транспониране в предвидения срок)

(2010/С 246/25)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braun и L. de Schietere de Lophem)

Ответник: Великото херцогство Люксембург (представител: C. Schiltz)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане или неуведомяване в предвидения срок за всички необходими разпоредби за съобразяване с Директива 2006/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година за изменение на Директива 78/660/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества, Директива 83/349/ЕИО на Съвета относно консолидираните счетоводни отчети, Директива 86/635/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции и Директива 91/674/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия (ОВ L 224, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 143)

Диспозитив

1. Като не е приело в предвидения срок всички необходими закони, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2006/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година за изменение на Директива 78/660/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества, Директива 83/349/ЕИО на Съвета относно консолидираните счетоводни отчети, Директива 86/635/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции и Директива 91/674/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по тази директива
2. Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 80, 27.3.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 29 юли 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-19/10) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Регламент (ЕО) № 273/2004 и Регламент (ЕО) № 111/2005 — Прекурсори на наркотичните вещества — Контрол и мониторинг в рамките на Съюза — Мониторинг на търговията между Съюза и трети страни — Санкции)

(2010/С 246/26)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Oliver и S. Mortoni)

Ответник: Италианска република (представители: G. Palmieri и S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на разпоредбите, необходими за съобразяване с член 12 от Регламент (ЕО) № 273/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно прекурсорите на наркотичните вещества (ОВ L 47, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 183) и член 31 от Регламент (ЕО) № 111/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година за определяне на правила за мониторинг на търговията между Общността и трети страни в областта на прекурсорите (ОВ L 22, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 13, стр. 114)

Диспозитив

1. Като не е приела националните мерки, необходими за привеждане в действие, от една страна, на член 12 от Регламент (ЕО) № 273/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно прекурсорите на наркотичните вещества и, от друга страна, на член 31 от Регламент (ЕО) № 111/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година за определяне на правила за мониторинг на търговията между Общността и трети страни в областта на прекурсорите, Италианската република не е изпълнила задълженията си, произтичащи от посочените регламенти.
2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 80, 27.03.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 29 юли 2010 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело С-35/10) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/21/ЕО — Опазване на околната среда — Управление на отпадъци — Миннодобивни индустрии — Липса на транспониране в предвидения срок)

(2010/С 246/27)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Marghélis и J. Sénéchal)

Ответник: Френска република (представители: G. de Bergues и S. Menez)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на всички необходими разпоредби за съобразяване с Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии и за изменение на Директива 2004/35/ЕО (ОВ L 102, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 3)

Диспозитив

1. Като не е приела в предвидения срок всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии и за изменение на Директива 2004/35/ЕО, Френската република не е изпълнила задълженията си по тази директива.
2. Осъжда Френската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 80, 27.3.2010 г.

Жалба, подадена на 21 май 2010 г. от Centre de Coordination Carrefour SNC срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 18 март 2010 г. по дело T-94/08, Centre de Coordination Carrefour/Комисия

(Дело С-254/10 Р)

(2010/С 246/28)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Centre de Coordination Carrefour SNC (представители: X. Clarebout, C. Docclo и M. Pittie, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се приеме жалбата за допустима и основателна,
- вследствие на което да се отмени обжалваното съдебно решение,
- вследствие на което:
  - делото да се върне на Общия съд за ново произнасяне или

- Съдът да се произнесе с окончателно решение като уважи исканията, направени от жалбоподателя в първоинстанционното производство, и отмени спорното решение ⁽¹⁾;
- да се осъди Европейската комисия да плати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет правни основания.

С първото си правно основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд не е изпълнил задължението си да се мотивира, тъй като от една страна приел, че жалбоподателят няма правен интерес да обжалва спорното решение поради липса на валидно разрешение според белгийското право, а от друга страна, че допустимостта на жалбата му не зависи от това дали притежава валидно разрешение. Такива мотиви били противоречиви, тъй като Общият съд не можел едновременно да заключи, че липсва правен интерес поради липса на валидно разрешение и че това разрешение е без значение при преценката на допустимостта на жалбата.

С второто си правно основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е изопачил изложените пред него факти като не се е съобразил със системата на белгийската правна уредба на координационните центрове, тъй като е неправилно Кралски указ № 187 от 30 декември 1982 г. за създаването на координационни центрове ⁽²⁾, изопачил е неговия обхват и не се съобразил с йерархията на източниците на белгийското право. Всъщност разглежданият кралски указ бил приет по силата на специално овластяване и според белгийското право имал правна сила на закон и все още бил приложим по отношение на жалбоподателя, поради което той се ползвал от разрешение за срок от десет години.

С третото си правно основание жалбоподателят се позовава на незачитане от Общия съд на силата на пресъдено нещо на Решение на Съда от 22 юни 2006 г. по дело Белгия и Forum 187/Комисия (C-182/03 и C-217/03), доколкото приел, че постановената с това решение отмяна на спорното решение забранявала подновяването на разрешенията на координационните центрове, считано от датата на уведомяването за спорното решение. С решението на Съда обаче спорното решение било отменено именно поради липсата на адекватни преходни периоди за координационните центрове, подали молба за подновяване на разрешението, производството по която все още е висящо към момента на уведомяването, или чието разрешение изтича едновременно със или малко след този момент.

С четвъртото си правно основание жалбоподателят твърди, че Общият съд не се е съобразил с понятието „правен интерес“, тъй като е приел, че подадената жалба не би могла да доведе до резултат, ползващ жалбоподателя, с мотива, че не е сигурно, че в случай на отмяна на спорното решение белгийските власти ще приемат, че статутът на координационен център на жалбоподателя се запазва след 31 декември 2005 г. От една страна обаче в случая белгийските власти не разполагали с никакви дискреционни правомощия, тъй като разрешението трябвало да се предостави за срок от десет години, ако са изпълнени критериите, предвидени в Кралски указ № 187. От друга страна, в обжалваното съдебно решение самият Общ съд установил, че белгийските власти не са изключили възможността да позволят на жалбоподателя да се ползва от разглеждания режим след 31 декември 2005 г. и са решили да не му налагат санкции до окончателното произнасяне по жалбата му.

Накрая, със своето пето и последно правно основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че преходна мярка не може да има обратно действие. Всъщност не били редки случаите, особено в данъчната област, в които преходен период започва да тече от преходен момент.

⁽¹⁾ Решение 2008/283/ЕО на Комисията от 13 ноември 2007 г. за изменение на Решение 2003/757/ЕО относно схемата на помощ, въведена от Белгия, в полза на изградените в Белгия координационни центрове (ОВ 2008, L 90, стр. 7).

⁽²⁾ Moniteur belge от 13 януари 1983 г., стр. 502.

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhofs (Германия) на 27 май 2010 г. — Döhler Neuenkirchen GmbH/Hauptzollamt Oldenburg

(Дело C-262/10)

(2010/C 246/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Ищец: Döhler Neuenkirchen GmbH

Ответник: Hauptzollamt Oldenburg

Преюдициален въпрос

Следва ли член 204, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че той се отнася и до неизпълнението на такива задължения, които следва да се изпълнят едва след приключване на съответната използвана митническа процедура, така че в хипотезата, при която в рамките на режима за активно усъвършенстване съгласно режима на отложено плащане отново са изнесени част от внесените стоки стоки, нарушението на задължението за изпращане на погасената сметка на митническата служба по надзора в 30-дневен срок от изтичането на срока за приключване на процедурата води до възникване на митническо задължение за цялото количество на включените в тази сметка внесени стоки, доколкото не са налице предпоставките, предвидени в член 859, точка 9 от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92⁽²⁾ в редакцията му съгласно член 1, точка 30, буква б) от Регламент (ЕО) № 993/2001 на Комисията от 4 май 2001 година⁽³⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 993/2001 на Комисията от 4 май 2001 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 2454/93 за установяване на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за установяване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 141, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 14, стр. 5).

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 2 юни 2010 г. — Residex Capital IV CV/Gemeente Rotterdam

(Дело C-275/10)

(2010/C 246/30)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Ищец: Residex Capital IV CV

Ответник: Gemeente Rotterdam

Преюдициален въпрос

Трябва ли последното изречение на член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 от ДФЕС) да се тълкува в

смисъл, че в случай като настоящия, когато незаконосъобразна помощ е приведена в действие посредством предоставена гаранция на кредитор — която е позволила на последния да отпусне кредит на кредитополучател, който при нормални пазарни условия никога не би могъл да ползва — в рамките на своето задължение да отстраняват последиците от незаконосъобразна помощ националните юрисдикции са длъжни, или разполагат с компетентност да анулират спорната гаранция, дори когато това анулиране не би довело до отмяна на заема, предоставен благодарение на тази гаранция?

Преюдициално запитване, отправено от Handelsgerichts Wien (Австрия) на 3 юни 2010 г. — Martin Luksan/Petrus van der Let

(Дело C-277/10)

(2010/C 246/31)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Handelsgericht Wien

Страни в главното производство

Ищец: Martin Luksan

Ответник: Petrus van der Let

Преюдициални въпроси

1. Следва ли разпоредбите на правото на Европейския съюз в областта на авторското право и сродните му права и по-специално разпоредбите на член 2, параграфи 2, 5 и 6 от Директивата относно правото на отдаване под наем и в заем⁽¹⁾, на член 1, параграф 5 от Директивата относно спътниковото излъчване и кабелното препредаване⁽²⁾ и член 2, параграф 1 от Директивата относно срока за закрила⁽³⁾ във връзка член 4 от Директивата относно правото на отдаване под наем и в заем, член 2 от Директивата относно спътниковото излъчване и кабелното препредаване и членове 2 и 3, както и член 5, параграф 2, буква б) от Директивата относно информационното общество⁽⁴⁾, да се тълкуват в смисъл, че правата на използване, свързани с възпроизвеждането, излъчване чрез спътник или друга форма на съобщаване на обществото чрез предоставяне на публичен достъп, във всеки случай принадлежат на главния режисьор на едно филмово или аудиовизуално произведение или на други, определени със закон от законодателя в държавите членки филмови автори, непосредствено (оригинерно), а не непосредствено (оригинерно) и изключително — на продуцента на филми; намират ли се в противоречие с правото на Европейския съюз законите на държавите членки, които предоставят със закон правата на използване непосредствено (оригинерно) и изключително на продуцента на филми?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

половината от законоустановеното право на възнаграждение, но това право има диспозитивен характер и поради това не е задължително?

2а. Във връзка с принадлежащите на главния режисьор на филмово или аудиовизуално произведение или на други, определени от националния законодател филмови автори, права на използване по смисъла на точка 1, запазено за националния законодател съгласно правото на Европейския съюз ли е правомощието да предвижда и във връзка с други права, различни от правото на отдаване под наем и в заем, законова презумпция в полза на прехвърлянето на такива права на продуцента на филми и, при утвърдителен отговор, следва ли да се спазват съдържащите се в член 2, параграфи 5 и 6 от Директивата относно правото на отдаване под наем и в заем във връзка с член 4 от нея условия?

2б. Следва ли оригиналното прехвърляне на собственост при главния режисьор на филмово или аудиовизуално произведение или при други, определени от националния законодател филмови автори, да се прилага и към предвидените от националното законодателство права на справедливо възнаграждение като така нареченото „възнаграждение за празни носители“ (Leerkassettenvergütung) по член 42б от австрийския закон за авторското право (ЗАП), респективно към правото на справедливо обезщетение по смисъла на член 5, параграф 2, буква б) от Директивата относно информационното общество?

При утвърдителен отговор на въпрос 2б:

3. Във връзка с принадлежащите на главния режисьор на филмово или аудиовизуално произведение или на други, определени от националния законодател филмови автори, права по смисъла на точка 2, запазено за националния законодател съгласно правото на Европейския съюз ли е правомощието да предвижда законова презумпция в полза на прехвърлянето на такива права на възнаграждение на продуцента на филми и, при утвърдителен отговор, следва ли да се спазват съдържащите се в член 2, параграфи 5 и 6 от Директивата относно правото на отдаване под наем и в заем във връзка с член 4 от нея условия?

При утвърдителен отговор на третия въпрос:

4. В съответствие с горепосочените разпоредби от правото на Европейския съюз в областта на авторското право и сродните му права ли е национален закон на държава членка, съгласно който главният режисьор на филмово или аудиовизуално произведение или други, определени от националния законодател филмови автори, имат право на

(¹) Директива 92/100/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1992 година относно правото на отдаване под наем и в заем и относно някои права, сродни на авторското право в областта на интелектуалната собственост (ОВ L 346, стр. 61; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 120).

(²) Директива 93/83/ЕИО на Съвета от 27 септември 1993 година относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторското право и сродните му права, приложими към спътниковото излъчване и кабелното препредаване (ОВ L 248, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 134).

(³) Директива 2006/116/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 12 декември 2006 година за срока за закрила на авторското право и някои сродни права (кодифицирана версия) (ОВ L 372, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 3, стр. 7).

(⁴) Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 7 юни 2010 г. — Telefónica de España S.A./Administración del Estado

(Дело C-284/10)

(2010/C 246/32)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Ищец: Telefónica de España S.A

Отговорник: Administración del Estado

Преюдициален въпрос

Позволява ли Директива 97/13/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 10 април 1997 година относно общата рамка за генералните разрешителни и индивидуалните лицензии в областта на далекосъобщителните услуги и по-специално член 6 от нея държавите членки да налагат на титуляра на генерално разрешително плащането на годишна такса, изчислена въз основа на процент от брутните текущи приходи, фактурирани за съответната година, който не може да надвишава 2 %, и предназначена да покрие разходите, включително тези по управлението, които органът по далекосъобщенията е направил при прилагането на режима на лицензиите и генералните разрешителни, както е предвидено в член 71 от Закон 11/1998 от 24 април 1998 г. относно далекосъобщенията?

(¹) ОВ L 117, стр. 15.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 7 юни 2010 г. — Campsa Estaciones de Servicio S.A./Administración del Estado

(Дело C-285/10)

(2010/C 246/33)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Campsa Estaciones de Servicio S.A.

Отговорник: Administración del Estado

Преюдициален въпрос

Допускала ли е Шеста директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 17 май 1977 година държавите членки да уреждат — относно сделките между свързани страни, когато цената явно е по-ниска от нормалната пазарна цена — данъчна основа, която е различна от определената като общо правило в член 11, част А, параграф 1, буква а), т.е. възнаграждението, посредством разширяване на приложението на нормите относно собственото потребление на стоки и услуги (както е направено посредством член 79, параграф 5 от испанския Закон за ДДС, преди неговото изменение със Закон 36/2006 от 29 ноември 2006 г.), без да се проведе предвиденото в член 27 от посочената Директива специфично производство, за да бъде разрешена дерогацията от общото правило, която Испания не е могла да издейства до приемането на решението на Съвета от 15 май 2006 г.?

⁽¹⁾ Относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1)

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van Koophandel te Dendermonde (Белгия) на 2 юни 2010 г. — Wamo BVBA/JBC NV и Modemakers Fashion NV

(Дело C-288/10)

(2010/C 246/34)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van Koophandel te Dendermonde

Страни в главното производство

Ищец: Wamo BVBA

Отговорници: JBC NV, Modemakders Fashion NV

Преюдициален въпрос

Дали Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики към потребители ⁽¹⁾ допуска национална разпоредба като член 53 от Закона от 14 юли 1991 г. относно търговските практики, информацията и защитата на потребителя, която забранява през точно определени периоди да се правят обяви за намаление на цени и обяви, позволяващи да се предположи намаление на цени?

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директива 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Жалба, подадена на 10 юни 2010 г. от European Dynamics SA срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 19 март 2010 г. по дело T-50/05, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Европейска комисия

(Дело C-289/10 P)

(2010/C 246/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Dynamics SA (представител: N. Koro-giannakis, Attorney at Law)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Общия съд,

— да се отмени решението на Комисията (ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“) за отхвърляне на офертата на жалбоподателя, подадена в отговор на поканата за участие в процедура за възлагане на обществена поръчка TAXUD/2004/AO-004 за „Спецификация, развитие, поддръжка и техническа помощ относно телематични системи за контрол на движението на акцизни стоки в рамките на Европейската общност в съответствие с режима на отложено плащане на акцизи (EMCS-DEV)“ (ОВ S 139, 2004 г.—118603), и за възлагане на същата обществена поръчка на друг оферент,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и останалите направени от жалбоподателя разходи, включително разноските, свързани с първоначалното производство, дори в случай на отхвърляне на настоящата жалба, както и тези свързани с настоящата жалба, ако същата е уважена.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено на следните правни основания:

На първо място, защото Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, тъй като неправилно член 89, параграф 1 от Финансовия регламент и принципите на равно третиране, недопускане на дискриминация, прозрачност и свободна конкуренция, когато отхвърля правното основание на жалбоподателя, че две категории техническа информация, която е била необходима за изготвянето на офертите за въпросната обществена поръчка, а именно точните спецификации на КСДК и изходния код, дизайна и техническата документация за КТС, не са били предоставени на жалбоподателя.

На второ място, жалбоподателят посочва, че Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, като е направил извод, че мотивите, изложени от Комисията, позволяват на жалбоподателя да защити правата си. По-конкретно, Общият съд допуска грешка, като приема, че ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ е съобщила на жалбоподателя достатъчно сведения „дали възможност на жалбоподателя да защити правата си и на Общия съд — да упражни контрол“.

На трето място, Общият съд допуска грешка в точки 102—116 от съдебното решение, като приема, че жалбоподателят не е подкрепил с доказателства твърдението си, че критериите за възлагане са „неясни и субективни“. Жалбоподателят смята, особено с оглед на общата несигурност относно обхвата на работата и степента на потенциално използване на КТС, изискано от възлагащия орган, че са нарушени член 97, параграф 1 от Финансовия регламент и член 17, параграф 1 от Директива 92/50⁽¹⁾.

На последно място, жалбоподателят счита, че Общият съд изглежда допуска грешка при прилагане на правото като посочва по отношение на правното основание във връзка с явната грешка в преценката, че жалбоподателят е ограничил доводите си до общи твърдения и в резултат на това не е доказал дали и по какъв начин твърдените грешки са повлияли на крайния резултат от оценката на офертата.

⁽¹⁾ Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50).

Иск, предявен на 16 юни 2010 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-301/10)

(2010/C 246/36)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и A.-A. Gilly)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на ищеца

— да се обяви, че като не е осигурило създаването на подходящи канализационни системи съгласно член 3, параграфи 1 и 2 и приложение I (A) към Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води⁽¹⁾ в Whitburn, както и в рамките на канализационните системи на Beckton и Crossness в Лондон, и като не е осигурило подходящо пречистване на отпадъчните води от пречиствателните станции за отпадъчни води на Beckton, Crossness и Mogden в Лондон съгласно член 4, параграф 1, член 4, параграф 3, член 10 и приложение I, точка Б към директивата, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия не е изпълнило задълженията си съгласно тези разпоредби.

— да се осъди Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Съгласно член 3, параграфи 1 и 2 и приложение I (А) към Директива 91/271/ЕИО на Съвета Обединеното кралство е длъжно най-късно до 31 декември 2000 г. да осигури наличието на канализационни системи във всички агломерации, чийто еквивалент жители е над 15000 и тези канализационни системи да отговарят на изискванията на приложение I (А) към директивата. Съгласно член 4, параграфи 1 и 3 и приложение I (Б) към тази директива Обединеното кралство е длъжно също най-късно до 31 декември 2000 г. да гарантира, че градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, преди заустването им, ще бъдат подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка за всички зауствания, произлизащи от агломерации с еквивалент жители над 15000 и че заустванията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води ще отговарят на стандартите, които трябва да бъдат покрити за зауствания от пречиствателни станции за градски отпадъчни води към приемници.

Тъй като в област Лондон Обединеното кралство използва комбинирана канализационна система за градски отпадъчни води и за оттичане на дъждовна вода, тази система трябва да бъде проектирана по такъв начин, че да осигури задържането и отвеждането за пречистване на събраните води съгласно установените в директивата изисквания. Обединеното кралство не е осигурило канализационните системи да бъдат проектирани и изградени така, че да събират всички градски отпадъчни води от обслужваните от тях агломерации и тези води да бъдат отведени за пречистване. Капацитетът на канализационната система трябва да може да отчете естествените климатични условия и сезонните изменения. Обединеното кралство е нарушило изискванията на директивата, като не е осигурило подходящи канализационни системи и съоръжения за пречистване в областите London и Whitburn и като е допуснало прекомерни количества непречистени отпадъчни води да се изляят в околната среда без да бъдат обработени.

⁽¹⁾ ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 21 юни 2010 г. — Administración General del Estado/Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

(Дело C-303/10)

(2010/C 246/37)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Administración General del Estado

Ответник: Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

Преюдициален въпрос

Трябва ли изразът „при железопътния транспорт на пътници и стоки“, използван в член 8, параграф 2, буква в) от Директива 92/81/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране структурата на акцизите върху минералните масла, за определяне на освобождаването, което държавите членки могат да предвидят, да се тълкува стриктно, при придържане към буквата на разпоредбата, или напротив се налага широко тълкуване, според което освобождаването да се приложи и за моторното гориво, използвано при железопътния транспорт на техника за поддръжката на железопътната инфраструктура?

⁽¹⁾ ОВ L 316, стр. 12.

Иск, предявен на 22 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-304/10)

(2010/C 246/38)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: М. Wilderspin и D. Milanowska)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобрази с Директива 2004/82/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно задължението на превозвачите да съобщават данни на пътниците ⁽¹⁾ или във всеки случай, като не е уведомила Комисията за приемането на тези разпоредби, Полша не е изпълнила задълженията си по член 7 от тази директива,

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2004/82 е изтекъл на 5 септември 2006 г.

(¹) ОВ L 261, стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 40.

Преюдициално запитване, отправено от The Appointed Person by the Lord Chancellor (Обединеното кралство) на 28 юни 2010 г. — The Chartered Institute of Patent Attorneys/Registrar of Trade Marks

(Дело C-307/10)

(2010/C 246/39)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

The Appointed Person by the Lord Chancellor

Страни в главното производство

Ищец: The Chartered Institute of Patent Attorneys

Ответник: Registrar of Trade Marks

Преюдициални въпроси

1. Необходимо ли е различните стоки и услуги, обхванати от заявката за регистрация на марка, да са ясно и точно идентифицирани и при утвърдителен отговор — до каква степен?
2. Допустимо ли е да се използват общите термини от заглавията на класовете от Международната класификация на стоките и услугите, установена с Нишката спогодба от 15 юни 1957 г. (съответно ревизирана и допълнена) за идентифициране на различните стоки и услуги, обхванати от заявката за регистрация на марка?
3. Необходимо — или допустимо — ли е използването на общите термини от заглавията на класовете от посочената Международна класификация на стоките и услугите да се тълкува в съответствие с Известие № 4/03 на председателя на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 16 юни 2003 г. (ОВ СХВП, 2003 г., стр.1647)?

Жалба, подадена на 29 юни 2010 г. от Union Investment Privatfonds GmbH срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 27 април 2010 г. по дело T-392/06 — Union Investment Privatfonds GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели); други страни в производството: Unicre-Cartão International De Crédito SA

(Дело C-308/10)

(2010/C 246/40)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Union Investment Privatfonds GmbH (представител: J. Zindel, Rechtsanwalt)

Други страни в производството:

— Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

— Unicre-Cartão International De Crédito SA

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решението на Общия съд от 27 април 2010 г. (дело T-392/06);

— да се отмени решението на апелативния състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 10 октомври 2006 г. (R 442-2004-2) и да се уважат възраженията на жалбоподателя срещу регистрацията на марката на Общността № 1871896 „unibanco“.

Правни основания и основни доводи

В жалбата се изтъква неправилното прилагане на член 74, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 40/94. Общият съд счел погрешно, че жалбоподателят не е представил навреме доказателства за използването на конфликтните марки. Освен това разглеждането при условията на оперативна самостоятелност от страна на апелативния състав на СХВП, предвидено в член 74, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 40/94, не съответствало на предписанията на Съда съгласно Решението му от 13 март 2007 г. по дело ОНМІ/Kaul, C-29/05 P.

Надлежното разглеждане при условията на оперативна самостоятелност трябвало да води до задължението за вземане предвид на представените от жалбоподателя доказателства във връзка с използването на конфликтната марка, дори те да не са представени навреме. Процедурата не била забавена заради преценката на доказателствата, тъй като отделът по споровете на СХВП се произнесъл едва 15 месеца след представянето на доказателствата. Доказателствата също били от непосредствено правно значение. Освен това неточните писмени бележки на отдела по споровете на СХВП допринесли за това жалбоподателят да представи доказателствата извън срока.

По-нататък Общият съд не взел предвид заключението на отдела по споровете на СХВП, според което страните представили доводите и доказателствата си в рамките на определените срокове. Следователно отделът по споровете на СХВП не отчел, че налице било забавяне. Поради това и апелативният състав на СХВП не можел да счита, че имало забавяне. Апелативният състав напротив трябвало да разгледа представените доказателства по съществуването на спора.

Нито апелативният състав, нито Общият съд могли да заместят липсата на решение на отдела по споровете на СХВП, основано на оперативната самостоятелност. Поради отсъствието на правомощие за преценка апелативният състав бил задължен да върне делото на отдела по споровете съгласно член 62, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 40/94.

Освен това по редица причини жалбоподателят не представил със закъснение доказателствата относно използването на конфликтната марка. На първо място, ежедневните публикации на финансовите страници на междурегионалните вестници, които доказвали използването на конфликтните марки и на други серийни марки чрез позоваването на инвестиционни фондове на жалбоподателя, били ноторно известни. СХВП трябвало да ги разгледа служебно. На второ място, подалото заявката за марка лице не оспорвало използването на конфликтните и на серийните марки. На трето място, отделът по споровете на СХВП попречил незаконосъобразно на жалбоподателя да представи нови доказателства за използването на марката. Всъщност СХВП уведомила жалбоподателя, че той можел единствено да представи становище във връзка с доводите на подалото заявката за марка лице и че СХВП няма да разглежда нови доказателства. Поради това било без значение дали жалбоподателят ще представи или не нови доказателства за използването. На четвърто място, сроковете били съкратени по недопустим начин. По този начин СХВП не спазила правило 80 от Регламента за прилагане 2868/95.

Иск, предявен на 29 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-311/10)

(2010/С 246/41)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Zavvos и Ł. Habiak)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) ⁽¹⁾, или при всички положения като не е уведомила Комисията за приетите разпоредби, Република Полша не е изпълнила задълженията си по тази директива;

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2007/46 е изтекъл на 29 април 2009 г.

⁽¹⁾ ОВ L 263, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Liège (Белгия) на 30 юни 2010 г. — Hubert Pagnoul/État belge — SPF Finances

(Дело С-314/10)

(2010/С 246/42)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hubert Pagnoul

Ответник: État belge — SPF Finances

Преюдициален въпрос

Допускат ли член 6 от дял I „Общи разпоредби“ от Договора за Лисабон от 13 декември 2007 г. за изменение на Договора за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 година и влязъл в сила от 1 декември 2009 г. (който [в голямата си част] възпроизвежда разпоредбите, съдържащи се в член 6 от дял I от Договора за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 година, влязъл в сила на 1 ноември 1993 г.), както и член 234 (предишен член 177) от Договора за създаване на Европейската общност (Договор за ЕО) от 25 март 1957 г., национален закон като Закона от 12 юли 2009 година за изменение на член 26 от Специалния закон от 6 януари 1989 година за Арбитражния съд⁽¹⁾ да изисква предварително искане до Конституционния съд от националния съд, който установява, че един данъкоплатец е лишен от ефективната съдебна защита, гарантирана от член 6 на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, инкорпориран в общностното право, по силата на друг национален закон, а именно член 49 от Програмния закон от 9 юли 2004 година, без да може този съд да гарантира незабавно пряката приложимост на общностното право към отнесения до него правен спор и да упражни контрол за съответствие с конвенцията, след като Конституционният съд е обявил съвместимостта на националния закон с гарантираните в дял II от Конституцията основни права?

⁽¹⁾ *Moniteur belge* от 31 юли 2009 г., стр. 51617.

Жалба, подадена на 2 юли 2010 г. от Union Investment Privatfonds GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 27 април 2010 г. по съединени дела T-303/06 и T-337/06, UniCredito Italiano SpA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) и Union Investment Privatfonds GmbH

(Дело C-317/10 P)

(2010/C 246/43)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Union Investment Privatfonds GmbH (представител: J. Zindel, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: UniCredito Italiano SpA и Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени изцяло Решение от 27 април 2010 г. по дела T-303/06 и T-337/06;

— да се отхвърлят жалбите;

— да се отмени решението на апелативния състав на СХВП от 5 септември 2006 г. по преписка R 156/2005-2 и да се уважат възраженията, повдигнати от встъпилата страна срещу регистрацията на марка на Общността № 2 236 164 „UNIWEB“ относно услугата „сделки с недвижимо имущество“;

— да се отмени решението на апелативния състав на СХВП от 25 септември 2006 г. по преписка R 502/2005-2 и да се уважат възраженията, повдигнати от встъпилата страна срещу регистрацията на марка на Общността № 2 330 066 „UnitCredit Wealth Management“ относно услугата „сделки с недвижимо имущество“.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба се основава на грешка при прилагането на член 8, параграф 1, буква б), последен ред от Регламент (ЕО) № 40/94⁽¹⁾. Освен това, се твърди, че обжалваното решение се основава на непълни и отчасти неотговарящи на действителността фактически констатации.

За разлика от СХВП, която по същество уважава жалбите на жалбоподателя, Общият съд погрешно не приел, че марките, които са предмет на жалбите, принадлежат към голямо семейство марки. Твърди се че всички марки, образуващи това семейство, се характеризират с една и съща начална сричка, свързана без никакво отделяне с друго понятие от инвестиционния сектор. Заявените марки имали също еднакви отличителни характеристики. Изопачавайки фактите, Общият съд приел, че разглежданите марки се различават на структурно ниво, по съображение, че в заявените за регистрация марки началната сричка е свързана с елемент на английски език, докато в марките на жалбоподателя въпросната сричка е свързана с елемент на немски език. При все това Общият съд пропуснал да приеме надлежно, че при прилагане на член 8, параграф 1, буква б), последен ред от Регламент ЕО № 40/94 при наличие на поредица от марки, следва да се вземат предвид всички марки от тази поредица. В този смисъл се подчертава също, че и жалбоподателят използва думи на английски език и международни думи, поради което противоположната гледна точка на Общия съд е обективно погрешна.

Жалбоподателят твърди, че Общият съд, отново погрешно, изхожда от принципа, че марките, използвани от жалбоподателя за обозначаване на инвестиционни фондове, са използвани винаги заедно с наименованието на емитиращата институция. Това обаче се опровергава от доказателствата, които жалбоподателят вече е представил пред СХВП и от които произтича, както бе посочено, че в материалите от пресата в областта на инвестиционните фондове или дори в рамките на консултантска дейност по инвестиционни проекти, наименованието на емитиращата институция не се посочва.

Жалбоподателят твърди също, че обжалваното съдебно решение е недостатъчно мотивирано, доколкото не е видно как Общият съд стига до определянето на гледната точка на германския потребител, която е от решаващо значение за преценката на вероятността от объркване.

Това обаче било необходимо с оглед на обстоятелството, че жалбоподателят доказва, представяйки различни решения на германската служба за патентите и марките, както и на други германски юрисдикции, че посочената служба и посочените юрисдикции изхождат от принципа, че сред германските потребители се наблюдава объркване, когато някои марки, съдържащи същата начална сричка като поредицата марки на жалбоподателя, са регистрирани или използвани от трети лица за обозначаване на услуги във финансовия сектор.

На последно място жалбоподателят отбелязва, че подобно но СХВП Общият съд пропуснал да установи, че съществува вероятност от объркване, която се дължи на това, че услугите са близки и в сектора „сделки с недвижимо имущество“. В случая на фондовете за недвижими имоти, обозначени с марките на жалбоподателя, се посочва, че очакваното от инвеститора увеличение на стойността се постига чрез операции по управление, отдаване под наем и дори продажба на недвижими имоти. Жалбоподателят счита, че поради това както СХВП, така и Общият съд изхождат погрешно от принципа, че управлението на фонд за недвижими имоти се ограничава до събиране на капитала. Доколкото СХВП свързва услугата „сделки с недвижимо имущество“ единствено с дейност, близка до посредничеството, това не отчита надлежно факта, че понятието „сделки с недвижимо имущество“ е много по-широко.

(¹) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Белгия) на 2 юли 2010 г. — SIAT SA/Белгийската държава

(Дело C-318/10)

(2010/C 246/44)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: SIAT SA

Ответник: Белгийската държава

Преюдициален въпрос

Дали член 49 от Договора за ЕО в редакцията му, приложима към конкретния случай, като се има предвид, че фактите в основата на спора са настъпили преди влизането в сила на Лисабонския договор на 1 декември 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство на държава членка, съгласно което възнагражденията за престации или за услуги не се считат за професионални разходи, които могат да се приспадат, когато са изплатени или предоставени пряко или непряко на данъчно задължено лице, местно за друга държава членка или на чуждестранен обект, които по силата на законодателството на страната, в която са установени, не се облагат в нея с данък върху дохода или се облагат за доходите в конкретния случай според данъчен режим, който е значително по-благоприятен от режима, според който се облагат тези доходи в държавата членка, чието национално законодателство се разглежда, освен ако данъчно задълженото лице не докаже с всички възможни правни средства, че тези възнаграждения съответстват на действителни и неподправени сделки и че не надхвърлят обичайните граници, въпреки че подобно доказване не се изисква за приспадане на възнагражденията за престации или за услуги, изплатени на данъчно задължено лице, местно за тази държава членка, дори ако това данъчно задължено лице не се облага с данък върху дохода или се облага според данъчен режим, който е значително по-благоприятен от общия правен режим в тази държава?

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Haarlem (Нидерландия) на 2 юли 2010 г. — X/Inspecteur der Belastingdienst/Y

(Дело C-319/10)

(2010/C 246/45)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Haarlem

Страни в главното производство

Ищец: X

Ответник: Inspecteur der Belastingdienst/Y

Преюдициални въпроси

1. Възможно ли е в рамките на тълкуването и/или на преценката на действителността на Регламенти 535/94⁽¹⁾, 1832/2002⁽²⁾, 1871/2003⁽³⁾ и 2344/2003⁽⁴⁾, с които е приета и изменена допълнителна забележка 7 (КН) от глава 2 (към тогавашния момент носеща номер 8), да се прави позоваване на решението на DSB [Dispute Settlement Body] от 27 септември 2005 г. относно тълкуването на термина „осолен“ в позиция 0210, дори в случаите, в които митническата декларация за „допускане за свободно обращение“ е подадена преди тази дата?

2. При утвърдителен отговор на въпрос 1):

Как трябва да се прецени дали характерът на пилешкото месо е претърпял промяна?

3. При утвърдителен отговор на въпрос 1):

а) Предвид решението на DSB от 27 септември 2005 г. действителни ли са цитираните по-горе регламенти, доколкото за целите на позиция 0210 в тях се посочва, че месото се счита за „осолено“, ако то има общо съдържание на сол от 1,2 % или повече тегловно?

б) Предвид решението на DSB от 27 септември 2005 г. трябва ли горесцитираните регламенти да се тълкуват в смисъл, че допълнителна забележка 7 (КН) от глава 2, в която се предвижда, че месото с общо съдържание на сол от 1,2 % или повече тегловно се счита за претърпяло промяна на характера и се определя като „осолено“ по смисъла на позиция 0210, както и че месото с общо съдържание на сол, по-ниско от 1,2 % или повече тегловно, претърпяло трайна промяна на характера вследствие на добавянето на сол, не е изключено от класирането под позиция 0210?

4. При утвърдителен отговор на въпрос 3) а):

Как трябва да се определи дали дълготрайното съхранение на пилешкото месо се гарантира чрез осоляването?

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1871/2003 на Комисията от 23 октомври 2003 година за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 275, стр. 5).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 2344/2003 на Комисията от 30 декември 2003 година за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 346, стр. 38).

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Haarlem (Нидерландия) на 2 юли 2010 г. — X/Inspecteur der Belastingdienst/Y

(Дело C-320/10)

(2010/C 246/46)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Haarlem

Страни в главното производство

Ищец: X BV

Ответник: Inspecteur der Belastingdienst P

Преюдициални въпроси

1. Възможно ли е в рамките на тълкуването и/или на преценката на действителността на Регламенти 535/94⁽¹⁾, 1832/2002⁽²⁾, 1871/2003⁽³⁾ и 2344/2003⁽⁴⁾, с които е приета и изменена допълнителна забележка 7 (КН) от глава 2 (към тогавашния момент носеща номер 8), да се прави позоваване на решението на DSB [Dispute Settlement Body] от 27 септември 2005 г. относно тълкуването на термина „осолен“ в позиция 0210, дори в случаите, в които митническата декларация за „допускане за свободно обращение“ е подадена преди тази дата?

2. При утвърдителен отговор на въпрос 1):

Как трябва да се прецени дали характерът на пилешкото месо е претърпял промяна?

3. При утвърдителен отговор на въпрос 1):

а) Предвид решението на DSB от 27 септември 2005 г. действителни ли са цитираните по-горе регламенти, доколкото за целите на позиция 0210 в тях се посочва, че месото се счита за „осолено“, ако то има общо съдържание на сол от 1,2 % или повече тегловно?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 535/94 на Комисията от 9 март 1994 година за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 68, стр. 15).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1832/2002 на Комисията от 1 август 2002 година за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 290, стр. 1).

б) Предвид решението на DSB от 27 септември 2005 г. трябва ли горесцитираните регламенти да се тълкуват в смисъл, че допълнителна забележка 7 (KH) от глава 2, в която се предвижда, че месото с общо съдържание на сол от 1,2 % или повече тегловно се счита за претърпяло промяна на характера и се определя като „осолено“ по смисъла на позиция 0210, както и че месото с общо съдържание на сол, по-ниско от 1,2 % или повече тегловно, претърпяло трайна промяна на характера вследствие на добавянето на сол, не е изключено от класирането под позиция 0210?

4. При утвърдителен отговор на въпрос 3) а):

Как трябва да се определи дали дълготрайното съхранение на пилешкото месо се гарантира чрез осоляването?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 535/94 на Комисията от 9 март 1994 година за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 68, стр. 15).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1832/2002 на Комисията от 1 август 2002 година за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 290, стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1871/2003 на Комисията от 23 октомври 2003 година за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 275, стр. 5).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 2344/2003 на Комисията от 30 декември 2003 година за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 346, стр. 38).

Иск, предявен на 5 юли 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-321/10)

(2010/C 246/47)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Alcover San Pedro и J. S  n  chal)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съб-

разяване с Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2007 година за създаване на инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност (INSPIRE) ⁽¹⁾, или при всички положения, като не е уведомило Комисията за тях, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по силата на тази директива,

— да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2007/2/ЕО е изтекъл на 14 май 2009 г. Към датата на подаване на настоящия иск обаче ответникът все още не е приел всички необходими мерки за транспониране или при всички положения не е уведолил Комисията за тях.

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) на 5 юли 2010 г. — Medeva BV/Comptroller-General of Patents

(Дело C-322/10)

(2010/C 246/48)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Medeva BV

Ответник: Comptroller-General of Patents

Преюдициални въпроси

1. Регламент 469/2009 ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Регламентът“) признава наред с другите цели, посочени в съображенията, необходимостта от предоставяне на СДЗ [сертификат за допълнителна закрила] от всяка държава членка на Общността на притежателите на национален или на европейски патент при едни и същи условия, както е посочено в съображения 7 и 8. При липсата на общностна хармонизация на патентното право, какво е значението на изреча „продуктът е защитен с основен патент, който е в сила“ в член 3, буква а) от Регламента и какви са критериите за определяне на това?

2. В случай като настоящия, който се отнася до лекарствен продукт, включващ повече от една активна съставка, съществуват ли допълнителни или различни критерии за определяне дали „продуктът е защитен с основен патент, който е в сила“ съгласно член 3, буква а) от Регламента и при утвърдителен отговор — какви са тези критерии?
3. В случай като настоящия, който се отнася до комбинирана ваксина, съществуват ли допълнителни или различни критерии за определяне дали „продуктът е защитен с основен патент, който е в сила“ съгласно член 3, буква а) от Регламента и при утвърдителен отговор — какви са тези критерии?
4. Дали по смисъла на член 3, буква а) комбинираната ваксина, която включва много антигени, е „защитен[а] с основен патент“, ако един антиген от ваксината е „защитен с основен патент, който е в сила“?
5. Дали по смисъла на член 3, буква а) комбинираната ваксина, която включва много антигени, е „защитен[а] с основен патент“, ако всички антигени, насочени срещу едно заболяване, са „защитен[и] с основен патент, който е в сила“?
6. Позволява ли Регламентът относно СДЗ и по-специално член 3, буква б) предоставянето на сертификат за допълнителна закрила за единствена активна съставка или комбинация от активни съставки, когато:
- а) основен патент, който е в сила, закрила единствената активна съставка или комбинация от активни съставки по смисъла на член 3, буква а) от Регламента относно СДЗ, и
- б) лекарствен продукт, който съдържа единствената активна съставка или комбинацията от активни съставки, заедно с една или повече други активни съставки, е предмет на валидно разрешително, предоставено в съответствие с Директива 2001/83/ЕО ⁽²⁾ или Директива 2001/82/ЕО ⁽³⁾, което е първото разрешение за търговия, с което се пуска на пазара единствената активна съставка или комбинацията от активни съставки?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна защита на лекарствените продукти (кодифицирана версия) (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 152, стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

⁽³⁾ Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 31, стр. 200).

**Преюдициално запитване, отправено от Okresní soud v Chebu (Чешка република) на 5 юли 2010 г. —
Hypoteční banka, a.s./Udo Mike Lindner**

(Дело C-327/10)

(2010/C 246/49)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Okresní soud v Chebu

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hypoteční banka, a.s.

Отговорник: Udo Mike Lindner

Преюдициални въпроси

1. Обстоятелството, че една от страните в съдебното производство е гражданин на държава, различна от държавата, в която се провежда посоченото производство, има ли трансгранично значение по смисъла на член 81 (предишен член 65) от Договора, което е едно от условията за прилагане на Регламент (ЕО) №44/2001 ⁽¹⁾ на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (наричан по-нататък „Регламентът Брюксел I“)?
2. Допуска ли Регламентът Брюксел I разпоредба от националното право, която позволява провеждането на производство срещу лица, чието местоживее е неизвестно?
3. При утвърдителен отговор на въпрос 2, може ли явяването на назначения от съда настойник на ответника да се разглежда като приемане на компетентността на сезирания съд по смисъла на член 24 от Регламента Брюксел I, дори когато производството има за предмет произтичащо от потребителски договор право и съдилищата на Чешката република не биха били компетентни съгласно член 16, параграф 2 от Регламента Брюксел I да се произнесат по този спор?

4. Може ли споразумение относно местната подсъдност на даден съд да се разглежда като основаващо международната подсъдност на избрания съд по смисъла на член 17, точка 3 от Регламента Брюксел I и ако е така — това приложимо ли е и когато клаузата относно местната подсъдност е нищожна поради противоречие с член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО⁽²⁾ на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори?

⁽¹⁾ ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

⁽²⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 12 юли 2010 г. — X/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-334/10)

(2010/C 246/50)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Касационен жалбоподател: X

Друга страна: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

1. Данъчнозадължено лице, което използва временно за собствени нужди част от дълготраен актив, принадлежащ към имуществото на неговото търговско предприятие, има ли на основание член 6, параграф 2, първа алинея, букви а) и б), член 11, А, параграф 1, буква в), както и на основание член 17, параграф 2 от Шестата директива⁽¹⁾ право на приспадане на ДДС, начислен върху разходи за дълготрайни преобразувания на имуществени активи, извършени изключително с оглед на тяхната частна употреба?
2. За отговора на този въпрос има ли различно значение фактът, че при покупката на дълготрайния актив във фактурата на данъчнозадълженото лице е включен и ДДС, който то приспада?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Иск, предявен на 29 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Кипър

(Дело C-340/10)

(2010/C 246/51)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Georgios Zavvos и Donatella Recchia)

Ответник: Република Кипър

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

— да обяви, че като не е включила областта на езерото Paralimni в националния списък на предложените територии от значение за Общността (наричани по-нататък „ЛПЗО“), Република Кипър е нарушила задълженията си по смисъла на член 4, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна,

— да обяви, че като е разрешавала дейности, които сериозно застрашават екологичните характеристики на езерото Paralimni, и не е приела мерките за опазване, необходими за съхраняването на популацията на вида *Natrix natrix surlacsa*, който представлява екологичния интерес на езерото Paralimni и на язовир Xyliatos, Република Кипър е нарушила задълженията си по смисъла на Директива 92/43/ЕИО за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, съгласно тълкуването, дадено ѝ от Съда в Решения по дело C-117/03 и по дело C-244/05,

— да обяви, че като не е приела необходимите мерки за установяването на строга система за опазване на *Natrix natrix surlacsa*, Република Кипър е нарушила задълженията си по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна,

— да осъди Република Кипър да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията поддържа, че Република Кипър, като не е включила, до декември 2009 г., цялата област на езерото Paralimni в националния списък на ПТЗО, е нарушила задълженията си по смисъла на член 4, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна. Република Кипър не оспорва необходимостта езерото Paralimni да се включи сред ПТЗО. Независимо от това, езерото не е било включено в националния списък на ПТЗО преди изтичането на крайния срок, определен в мотивираното становище. На 24 ноември 2009 г. Република Кипър уведомява Комисията, че езерото Paralimni е официално включено в мрежата „Натура 2000“, но големият северен бряг на езерото е пропуснат от ПТЗО. На 24 април 2009 г. в Официален вестник на Република Кипър е публикувано изменението на устройствения план на Paralimni, с което северният бряг на езерото се трансформира в зона за застрояване. Комисията твърди, че каквото и да е ограничение на размера на местообитанието е необосновано и че Република Кипър, като не е включила цялата област на езерото Paralimni в националния списък на ПТЗО, е нарушила член 4, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО.

По-нататък, Комисията намира, че определени вредни дейности, развивани в областта на езерото Paralimni (в частност незаконното изпомпване на вода, застрояването, организирането на състезания по мотоциклетизъм и наличието на стрелкови полигон) увреждат и унищожават местообитанието на вида и че следователно Република Кипър, като не е приела необходимите мерки за опазването на популацията на вида *Natrix natrix sordida*, е нарушила задълженията си по Директива 92/43/ЕИО, както е тълкувана в практиката на Съда (Решения, постановени по дело C-117/03 и по дело C-244/05).

Освен това, Комисията приема, че дейности като застрояването на областта и обособяването на парцели за строителство на северния бряг на езерото Paralimni имат за последица увреждането на местообитанието на ендемичния вид и неговата популация. Следователно Република Кипър, като не е приела необходимите мерки за въвеждане и прилагане на строга система за опазване на водната змия *Natrix natrix sordida*, посредством прилагането на „кохерентни и координирани превантивни мерки“, нарушава задълженията си по член 12, параграф 1, букви а) и б) от Директива 92/43/ЕИО за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна.

Иск, предявен на 8 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-346/10)

(2010/C 246/52)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: G. Zavvos)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се обяви, че като налага ограничения върху издаването на разрешения за движение по пътищата на търговски превозни средства и частни камиони-цистерна, особено с член 4 от Закон № 383/1976, членове 6 и 7 от Закон № 3054/2002 и правилниците за прилагането на споменатите закони, както и като прилага фиксирани тарифи (в определени граници) за транспортните услуги, доставяни от търговски моторни превозни средства, Гърция нарушава член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз (предишен член 43 ДЕО),

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията твърди, че да се обуслови издаването на нови разрешения за движение по пътищата на търговски превозни средства от „транспортните нужди на страната“, които не са обективно определени, ограничава свободата на установяване в Гърция на предприятия за автомобилен превоз на стоки и че понеже тези ограничения не са обосновани от съображения за обществен ред, обществена сигурност или обществено здраве, член 4, параграф 3, буква а) от Закон № 383/1976 нарушава член 49 ДФЕС (предишен член 43 ДЕО).

По-нататък, Комисията смята, че задължението да се прилагат определени тарифи с минимални и максимални граници, от една страна, обезкуражава достъпа на чуждестранни предприятия до пазара на автомобилен превоз на стоки и/или до гръцкия пазар на петролни продукти и, от друга страна, възпрепятства вече установените на гръцка територия предприятия да развиват дейността си, като ги лишава от възможността за

по-ефективна конкуренция с вече утвърдените на пазара предприятия, резултат, който според практиката на Съда нарушава свободата на установяване. Такова определяне на тарифи и условия за транспорт е несъвместимо с член 96, параграф 2 от ДФЕС (при положение, че Комисията не е предоставила необходимото разрешение) и дори не е полезно за закрилата на чувствителни икономически сектори и на отдалечени региони, докато определянето от страна на гръцката държава само на минимални граници на тарифите за превоз на течни горива с търговски превозни средства е несъвместимо с правилата на свободната конкуренция и следователно трябва да бъде забранено незабавно.

Освен това Комисията твърди, че Закон № 3054/2002 позволява на гръцкото правителство да контролира броя на частните камиони-цистерна по пътищата и че следователно разглежданата разпоредба нарушава свободата на установяване (член 49 ДФЕС), съставлявайки част от комплекса разпоредби на гръцкото законодателство, които в крайна сметка имат за цел не само запазването на затворения характер на професията превозвач на петролни продукти, но и запазването на пазарната мощ на всяко предприятие, действало на този пазар. Определеното административен ред на броя камиони-цистерна на предприятията, които търгуват с петролни продукти, не е необходимо за приспособяването на посочените предприятия към пазарните условия, нито пък е оправдано от съображения за обществена сигурност (пътна безопасност) и за обществено здраве.

Комисията смята, че Република Гърция не е предоставила достатъчно обяснения и доказателства, за да обоснове приемането на горепосочените ограничения и че следователно член 4 от Закон № 383/1976, членове 6 и 7 от Закон № 3054/2002, заедно със съответните правилници за прилагането им и с налагането на фиксирани тарифи (в определени граници) за транспортните услуги, доставяни от търговски превозни средства, нарушава член 49 (предишен член 43 ДЕО) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Amsterdam (Нидерландия) на 8 юли 2010 г. — A. Salemink/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

(Дело C-347/10)

(2010/C 246/53)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподател: A. Salemink

Ответник: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

Преюдициален въпрос

В противоречие ли е с разпоредбите на правото на Европейската общност, чиято цел е да способстват свободното придвижване на работници, и по-специално на раздели I и II от Регламент № 1408/71⁽¹⁾, както и на членове 39 и 299 ЕО (понастоящем член 45 от ДФЕС и член 52 ДЕС във връзка с член 355 ДФЕС), ситуация, в която работник, предоставящ работна сила извън територията на Нидерландия — на съоръжение, фиксирано върху нидерландския континентален шелф — в полза на работодател със седалище в Нидерландия, не е осигуряван в съответствие с националното законодателство относно осигуряването на работници единствено поради факта, че не живее в Нидерландия, а в друга държава членка (в конкретния случай — Испания), независимо че има нидерландско гражданство и разполага с възможност да се осигурява доброволно при условия, които са по същество идентични, като приложимите при задължителното осигуряване?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).

Преюдициално запитване, отправено от Senāta Administratīvo lietu departaments (Република Латвия) на 9 юли 2010 г. — SIA „Norma-A“ и SIA „Dekom“/Ludzas novada dome

(Дело C-348/10)

(2010/C 246/54)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

Страни в главното производство

Иници: SIA „Norma-A“, SIA „Dekom“

Ответник: Ludzas novada dome

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 1, параграф 3, буква б) от Директива 2004/17/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че трябва да се счита за концесия за обществена услуга договор, по силата на който на спечелилия оферент се възлага предоставянето на обществени транспортни услуги с автобус, при положение че част от насрещната престация се състои в правото да се експлоатират въпросните услуги, възлагащият орган предоставя на изпълнителя на услугите компенсация за свързаните с експлоатирането им загуби и освен това публично-правните норми, уреждащи предоставянето на тези услуги, ограничават свързания с експлоатирането им риск?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос, прилага ли се пряко в Република Латвия, считано от 21 декември 2009 г., член 2г, параграф 1, буква б) от Директива 92/13/ЕИО, изменена с Директива 2007/66/ЕО ⁽²⁾?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос, трябва ли член 2г, параграф 1, буква б) от Директива 92/13/ЕИО да се тълкува в смисъл, че е приложим по отношение на обществени поръчки, които са възложени преди изтичане на срока за транспониране на Директива 2007/66/ЕО?

⁽¹⁾ Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3; поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 169).

⁽²⁾ Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки (ОВ L 335, стр. 31).

Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 12 юли 2010 г. — Nordea Pankki Suomi Oyj

(Дело C-350/10)

(2010/C 246/55)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nordea Pankki Suomi Oyj

Отговорник: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö

Преюдициален въпрос

Следва ли член 13, Б, буква г), точки 3 и 5 от Шестата ДДС директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че swift услугите, описани в параграф 1 от това решение, които се предоставят между кредитни институции при разплащания и във връзка със сетълмента на сделки с ценни книжа, са освободени от облагане с ДДС?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Иск, предявен на 13 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-353/10)

(2010/C 246/56)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: M. Patakia)

Отговорник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се обяви, че Република Гърция, като не е приела необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2006/117/ЕВРАТОМ на Съвета от 20 ноември 2006 година относно надзор и контрол на превоза на радиоактивни отпадъци и отработено гориво ⁽¹⁾ (ОВ L 337, 20.11.2006 г.; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 18, стр. 61) или във всеки случай, като не е уведомила Комисията за тях, не е изпълнила задълженията си по същата директива.

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2006/117 във вътрешния правен ред е изтекъл на 25 декември 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 337, 5.12.2006, стр. 21.

Иск, предявен на 13 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело С-354/10)

(2010/С 246/57)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и B. Stromsky)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се обяви, че като не е приела в предвидения срок всички мерки, необходими за възстановяване на помощите, обявени за незаконни и несъвместими с общия пазар, съгласно член 1, параграф 1 (с изключение на помощите, посочени в параграф 2 на член 1 и в членове 2 и 3 от Решение на Комисията С(2007) 3251 от 18 юли 2007 година относно освободен от данъци резервен фонд (държавна помощ С-37/05), и във всички случаи като не е предоставила на Комисията достатъчно информация относно взетите на това основание мерки, Република Гърция не е изпълнила задълженията, произтичащи от членове 4, 5 и 6 от посоченото решение и от Договора за функционирането на Европейския съюз,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Гръцките органи не се позовават на абсолютна невъзможност за изпълнение на акта на Комисията и, в продължение на три години не посочват какво точно са контролирали, в кои случаи е било поискано възстановяването и в кои случаи същото не е извършено. В частност същите органи:

не са уточнили за всеки получател какви видове разноски е понесъл, за да има право на помощта въз основа на регламента за общо освобождаване;

не са изчислили размера на помощта за всеки получател;

разширили са освобождаването от задължението за възстановяване и към положения, невключени в решението;

погрешно са изчислили размера на помощите de minimis, освободени от задължението за възстановяване;

не са разгледали евентуално кумулиране с други помощи;

неправилно са изчислили размера, който трябва да бъде възстановен, като са използвали погрешна основа;

не са представили документи за извършените възстановявания.

Жалба, подадена на 14 юли 2010 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз

(Дело С-355/10)

(2010/С 246/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейски парламент (представители: M. Dean, A. Auersperger Matic)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение 2010/252/ЕС на Съвета от 26 април 2010 година за допълнение на Кодекса на шенгенските граници по отношение на наблюдението на морските външни граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз ⁽¹⁾;

— да разпреди правните последици на решението на Съвета да бъдат запазени до приемането на ново решение,

— да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Парламентът моли обжалваното решение да бъде отменено на основание, че надхвърля обхвата на изпълнителните правомощия съгласно член 12, параграф 5 от Кодекса на шенгенските граници ⁽²⁾, тъй като включва разпоредби относно „залавяне“, „издирване и спасяване“ и „сваляне на брега“, за които не може да се приеме, че се включват в приложното поле на „наблюдението“ — както то е дефинирано в член 12 от Кодекса на шенгенските граници — и които не могат да бъдат сметнати за второстепенни елементи, като с това решение се изменят основните елементи от Кодекса на шенгенските граници, което е функция на законодателя. Освен това обжалваното решение изменя задълженията на държавите членки на ЕС във връзка с операциите на FRONTEX, които са установени в Регламента Frontex ⁽³⁾.

Ако Съдът отмени обжалваното решение, Парламентът все пак предлага Съдът да упражни правото си на преценка да запази в съответствие с член 264, параграф 2 ДФЕС правните последици на това решение до приемането на ново решение.

- (¹) Решение на Съвета от 26 април 2010 година за допълнение на Кодекса на шенгенските граници по отношение на наблюдението на морските външни граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (ОВ L111, стр. 20).
- (²) Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 105, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 8, стр. 5).
- (³) Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета от 26 октомври 2004 година за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (ОВ L 349, стр. 1).

Иск, предявен на 16 юли 2010 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-356/10)

(2010/C 246/59)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Walker, D. Kukovec)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

— да се обяви, че в контекста на процедурата по възлагане от страна на Department of Agriculture and Food на обществена поръчка за маркировки за идентификация на животни, във връзка с прилагането на критериите, свързани с възможността на оферентите да изпълнят разглежданата поръчка, в качеството им на критерии за възлагане, вместо на критерии за подбор, Ирландия не е изпълнила задълженията си по член от 53 Директива 2004/18/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги,

— да се осъди Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията твърди, че критериите за възлагане, приложени от Department of Agriculture and Food, са включвали критерии, специфични за етапа на подбор, и по-специално критериите относно възможността на оферентите да изпълнят разглежданата поръчка, като в резултат от това Ирландия не е изпълнила задълженията си по член от 53 Директива 2004/18/ЕО.

(¹) ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116, поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 282.

Иск, предявен на 27 юли 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Швеция

(Дело C-374/10)

(2010/C 246/60)

Език на производството: шведски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braun и M. Sundén)

Ответник: Кралство Швеция

Искания на ищеца

— да се обяви, че като не е приело необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2007/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно упражняването на някои права на акционерите на дружества, допуснати до регулиран пазар и при всяко положение, като не е уведомило Комисията за тях, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по тази директива,

— да се осъди Кралство Швеция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 3 август 2009 г.

ОБЩ СЪД

Определение на Общия съд от 14 юли 2010 г. — Grupo Osborne/СХВП — Confecciones Sanfertús (TORO)

(Дело T-165/10) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2010/С 246/61)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Испания) (представител: J. M. Iglesias Monravá, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Confecciones Sanfertús, SL (Graus, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 22 януари 2010 г. (преписка R 638/2009-2) относно производство по възражение между Confecciones Sanfertús, SL и Grupo Osborne, SA.

Диспозитив

1. Основанието за постановяване на решение по същество по жалбата е отпаднало.
2. Жалбоподателят понася съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 22 юли 2010 г. — Н/Съвет и др.

(Дело T-271/10 R)

(Обезпечително производство — Обща външна политика и политика на сигурност — Държавен служител, командирован към полицейската мисия на Европейския съюз в Босна и Херцеговина — Решение за преназначаване и понижаване в степен — Молба за спиране на изпълнението — Допустимост — Липса на неотложност)

(2010/С 246/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Н (Катания, Италия) (представители: С. Mereu и М. Velardo, avocats)

Ответници: Съвет на Европейския съюз (представители: А. Vitro и G. Marhic) и Европейска комисия (представители: F. Erlbacher и В. Eggers)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на Решение от 7 април 2010 г. на ръководителя на полицейската мисия на Европейския съюз (ПМЕС) в Босна и Херцеговина за понижаване в степен и преназначаване на жалбоподателя.

Диспозитив

1. Приема Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия за единствени ответници.
2. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
3. Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 148, 5.6.2010 г.

Жалба, подадена на 8 юли 2010 г. — DBV/Комисия

(Дело T-297/10)

(2010/C 246/63)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: DBV Deutscher Brennstoffvertrieb Würzburg GmbH (Вюрцбург, Германия) (представители: С. Rudolph и А. Günther, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Регламент (ЕС) № 404/2010 на Комисията от 10 май 2010 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове колела от алуминий с произход от Китайската народна република;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва Регламент (ЕС) № 404/2010⁽¹⁾, с който Комисията налага предварително антидъмпингово мито върху вноса на определени велосипеди от алуминий с произход от Китайската народна република.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква, на първо място, че са нарушени съществени процесуални правила и правото му на защита, тъй като в хода на процедурата по издаване на оспорвания регламент не е бил нито информиран, нито изслушан и по този начин не е имал възможност да се защити и да изложи своето становище по съответните въпроси.

На второ място, жалбоподателят посочва, че погрешно са изложени фактите и е допусната злоупотреба при упражняване на правото на преценка. В тази връзка се изтъква, че фактическата обстановка е погрешно изложена и изследвана. Жалбоподателят пояснява, че не са взети предвид например обстоятелствата, че курсът на долара междувременно се е покачил, както и че цената на суровия петрол се е повишила. В допълнение, във връзка с посочената от него злоупотреба при упражняване на правото на преценка, жалбоподателят изтъква, че Комисията не

взема под внимание принципа на пропорционалността. Според жалбоподателят е налице злоупотреба при упражняване на правото на преценка и се нарушава Регламент (ЕО) № 1225/2009⁽²⁾, по-специално поради факта, че в хода на проучванията не са събрани подходящи данни, които да позволят установяването на диференцирани мита.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 404/2010 на Комисията от 10 май 2010 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове колела от алуминий с произход от Китайската народна република (ОВ L 117, стр. 64).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51).

Жалба, подадена на 9 юли 2010 г. — Internationaler Hilfsfonds/Комисия

(Дело T-300/10)

(2010/C 246/64)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Германия) (представител: Rechtsanwalt H. Kaltenecker)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Комисията от 29 април 2010 г. в частта, в която на жалбоподателя се отказва достъп до неоповестени или само частично оповестени документи;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва решението на Комисията от 29 април 2010 г., с което частично се отхвърля неговото второ искане за достъп до документи относно Договор LIEN 97-2011 и до които не е предоставен никакъв достъп.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество твърди, че Комисията не е имала право да му откаже достъпа до исканите документи, позовавайки се на съдържащите се в член 4 от Регламент (ЕО) № 1049/2001⁽¹⁾ изключения във връзка със защитата на процеса на вземане на решения и защитата на частния живот и личната неприкосновеност. В този смисъл се поддържа също, че съществувал по-висш обществен интерес, диктуващ оповестяването на все още неоповестените документи.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 19 юли 2010 г. — Wam/Комисия

(Дело T-303/10)

(2010/C 246/65)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Wam SpA (Модена, Италия) (представители: G. Roberti, avvocato, I. Perego, avvocato)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

да се отмени изцяло или отчасти обжалваното решение, доколкото Комисията:

- обявява, че по силата на договорите за финансиране от 1995 г. и 2000 г., които са сключени на основание член 2 от закон 394/1981, WAM се е ползвало от неправомерна държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС,
- обявява, че предвидените в договора за финансиране от 1995 г. и в договора за финансиране от 2000 г. помощи са несъвместими с общия пазар,
- разпорежда възстановяването на несъвместимите помощи в изчисления размер като освен това предвижда, че върху подлежащите на възстановяване суми се дължат и лихви от момента на изплащане на посочените помощи на WAM,

да се осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Обжалваното решение е същото като обжалваното по дело T-257/10, Италия/Комисия⁽¹⁾.

WAM изтъква седем правни основания за обжалване като разкрива, че Европейската комисия:

- е приложила неправилно член 107, параграф 1 ДФЕС в случая и при всички положения е преценила неправилно фактите и не се е мотивирала в достатъчна степен, доколкото е приела, че помощите под формата на лихвено субсидиране, получени от WAM за насърчаване на търговското навлизане в трети страни, могат да засегнат вътреобщностната търговия и да нарушат конкуренцията, отклонявайки се от съображенията, изложени в това отношение в решенията, постановени от Съда (дело C-94/06 P)⁽²⁾ и от Общия съд (дело T-316/04)⁽³⁾, в нарушение на член 266 ДФЕС,
- неправилно и необосновано е приела за приложим спрямо въпросното финансиране член 107, параграф 1 ДФЕС, без да вземе предвид принципите и правилата, прилагани от самата нея към аналогични мерки за подкрепа, насочени към насърчаване на търговското навлизане в трети страни. Комисията отказва да приеме, че същото финансиране е било предостановено в рамките на схемата, предвидена от Закон 394/1981 и освен това нарушава член 108, параграф 1 ДФЕС и член 1, буква б) от Регламент 659/99;
- без да излага адекватни мотиви, неправилно е извела заключение, че помощите, от които се е ползвало WAM, са отчасти несъвместими с общия пазар, като вследствие на това е нарушила член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, както и регламента *de minimis* и съответните регламенти за групово освобождаване,
- неправилно е изчислила еквивалентната субсидия на получените от WAM помощи относно лихвите;
- не е започнала производство на основание член 108, параграф 2 ДФЕС за ново приемане на отмененото от Съда и от Общия съд решение, като по този начин нарушила признатото на WAM право на защита,
- е нарушила принципите на добра администрация и на дължимата грижа по-специално поради прекомерната продължителност на административното производство.

⁽¹⁾ Все още непубликувано в ОВЕС

⁽²⁾ C-494/06 P Комисия/Италия и Wam (Сборник 2009 г., стр. I — 3639).

⁽³⁾ T-316/04 Wam/Комисия (Recueil, 2004 г., стр. II — 3917).

**Определение на Общия съд от 7 юли 2010 г. — Nuta
Buczek и др./Комисия**(Съединени дела T-440/07, T-465/07 и T-1/08) ⁽¹⁾

(2010/С 246/66)

Език на производството: полски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде частично заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 64, 8.3.2008 г.

**Определение на Общия съд от 12 юли 2010 г. —
България/Комисия**(Дело T-499/07) ⁽¹⁾

(2010/С 246/67)

Език на производството: български

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 64, 8.3.2008 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 8 юли 2010 г. — Magazzu/Комисия

(Дело F-126/06) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Временни служители, назначени като длъжностни лица — Кандидати, вписани в списък с резерви от конкурс, публикуван преди влизането в сила на новия правилник — Класиране в степен в приложение на новите по-неблагоприятни правила — Придобити права — Принцип на недопускане на дискриминация — Членове 2, 5 и 12 от Приложение XIII към Правилника)

(2010/С 246/68)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Salvatore Magazzu (Брюксел, Белгия) (представители: първоначално Т. Bontinck и J. Feld, avocats, впоследствие Т. Bontinck и S. Woog, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: J. Currall и G. Berscheid)

Предмет

Отмяна на решението на ОН от 13 декември 2006 г., с което жалбоподателят, временен служител със степен А*11 и успешно издържал общ конкурс COM/A/18/04, е назначен като длъжностно лице със степен А*6, стъпка 2 в съответствие с разпоредбите от приложение XIII към Правилника.

Диспозитив

1. Жалбата се отхвърля.
2. Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 310, 16.12.2006 г., стр. 32.

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 8 юли 2010 г. — Sotgia/Комисия

(Дело F-130/06) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Временни служители, назначени като длъжностни лица — Кандидати, вписани в списък с резерви преди влизането в сила на новия правилник — Класиране в степен в приложение на новите по-неблагоприятни правила — Член 5, параграф 4 и член 12, параграф 3 от Приложение XIII към Правилника)

(2010/С 246/69)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Stefano Sotgia (Дъблин, Ирландия) (представители: първоначално Т. Bontinck и J. Feld, avocats, впоследствие Т. Bontinck и S. Woog, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: J. Currall и H. Krämer)

Предмет

Отмяна на решението на ОН, в сила от 16 април 2006 г., с което жалбоподателят, временен служител със степен А*11 и успешно издържал общ конкурс EPSO/A/18/04, е назначен като длъжностно лице със степен А*6, стъпка 2 в съответствие с разпоредбите от приложение XIII към Правилника.

Диспозитив

1. Жалбата се отхвърля.
2. Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 30.12.2006 г., стр. 86.

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 8 юли 2010 г. — Wybranowski/Комисия(Дело F-17/08) ⁽¹⁾

(Публична служба — Общ конкурс — Невключване в списъка с резерви за назначения — Оценяване на устния изпит — Обявление за конкурс EPSO/AD/60/06 — Мотивация — Компетентност на конкурсната комисия — Преценка на кандидатите)

(2010/С 246/70)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Andrzej Wybranowski (Варшава, Полша) (представител: Z. Wybranowski, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и K. Herrmann)

Предмет

Изменение или отмяна на решението на конкурсната комисия за конкурс EPSO/AD/60/06 AD5 жалбоподателят да не бъде включен в списъка с резерви за назначения от посочения конкурс вследствие на резултатите от устния изпит.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда 2-н Wybranowski да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 158, 21.6.2008 г., стр. 25.

Жалба, подадена на 27 май 2010 г. — Stratakis/Комисия

(Дело F-37/10)

(2010/С 246/71)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sofoklis Stratakis (Атина, Гърция) (представител: F. Sigalas, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството и описание на спора

Отмяната на решението на конкурсната комисия на конкурс EPSO/AD/129/08 да не включи името на жалбоподателя в списъка с резерви, публикуван в Официален вестник на Европейския съюз.

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението от 30 юли 2009 г. на конкурсната комисия на конкурс EPSO/AD/129/08 да не включи неговото име в списъка с резерви, публикуван в Официален вестник на Европейския съюз.

— Да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 16 юни 2010 г. — AD/Комисия

(Дело F-46/10)

(2010/С 246/72)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: AD (Брюксел, Белгия) (представител: E. Voigelot, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Искане за отмяна на решението на жалбоподателя да не се предоставя надбавка за жилищни нужди

Искания на жалбоподателя

— отмяна на решението на Службата за управление и плащане по индивидуални права, прието на 13 ноември 2009 г., на жалбоподателя да не се предоставя надбавката за жилищни нужди, предвидена в член 1, параграф 2 от приложение VII към Правилника;

— във всички случаи да отмени решението на Службата за управление и плащане по индивидуални права, прието на 9 септември 2009 г., съгласно което на жалбоподателя не се предоставя надбавката за жилищни нужди, предвидена в член 1, параграф 2 от приложение VII към Правилника, тъй като за посоченото „решение“ може да се приеме, че уврежда жалбоподателя;

— при условията на евентуалност, в случай, че Съдът на публичната служба приеме, че член 1, параграф 2 от приложение VII към Правилника разрешава на Органа, опра­во­мо­шен да сключва договори да откаже на жалбоподателя надбавката за жилищни нужди, когато за двойката, част от която е жалбоподателят, е невъзможно да сключи брак поради сексуалната им ориентация, санкционирана от наци­о­налния закон на неговия партньор, да се признае незаконо­съобразността на член 1, параграф 2, в), iv от приложение VII към Правилника, тъй като, за да се прецени възможността за достъп до брак, този член препраща към закона на една от държавите членки, и в резултат на това в дадения случай да не се приложи посоченото условие;

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 22 юни 2010 г. — Z/Съд

(Дело F-48/10)

(2010/С 246/73)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Z (Люксембург, Люксембург) (представители: L. Levi и M. Vandenbussche, avocats)

Ответник: Съд на Европейския съюз

Предмет на производството

Отмяна на решение за налагане на жалбоподателя на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, както и осъждане на ответника да заплати обезщетение за неимуществени вреди.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на органа по назначаването от 10 юли 2009 г. за налагане на жалбоподателя на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“;

— ако е необходимо, да се отмени полученото на 15 март 2010 г. решение от 10 март 2010 г. за отхвърляне на административната жалба;

— да се осъди ответникът да заплати сума в размер на 50 000 EUR като обезщетение за неимуществени вреди;

— да се осъди Съдът на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 1 юли 2010 г. — Bermejo Garde/ИСК

(Дело F-51/10)

(2010/С 246/74)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Moises Bermejo Garde (Брюксел, Белгия) (пред­ставител: L. Levi, avocat)

Ответник: Европейски икономически и социален комитет

Предмет и описание на спора

От една страна, отмяна на обява за работа ИСК № 43/09 за запълване на длъжността „директор“ в Дирекцията по Общи въпроси, както и на всички решения, взети въз основа на тази обява за работа. От друга страна, осъждане на ответника да заплати на жалбоподателя определена сума като обезщетение за вреди.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обявата за работа на ИСК № 43/09 за запълване на длъжността „директор“ в Дирекцията по Общи въпроси,

— да се отменят всички решения, взети въз основа на обявата за работа на ИСК № 43/09,

— да се осъди ответникът да заплати 1 000 EUR като обез­щетение за вреди,

— да се осъди Европейският икономически и социален комитет да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 9 юли 2010 г. — Verheyden/Комисия

(Дело F-54/10)

(2010/C 246/75)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Luc Verheyden (Angera, Италия) (представител: E. Voigelot, avocat)

Отговорник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решение за отхвърляне на искането на жалбоподателя да получи еднакво третиране с ищите по дела F-5/05 и F-7/05.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението за мълчалив отказ на искането на жалбоподателя от 16 юли 2009 г.;

— ако е необходимо, да се отмени приетото на 29 март 2010 г. изрично решение за отхвърляне на административната жалба на жалбоподателя от 28 декември 2009 г.;

— да се осъди Комисията да плати обезщетение в размер на 3 000 EUR;

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 9 юли 2010 г. — Moschonaki/Комисия

(Дело F-55/10)

(2010/C 246/76)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Chrysanthe Moschonaki (Брюксел, Белгия) (представител: N. Lhoëst)

Отговорник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяната на решението, с което се отказва да се разгледа кандидатурата на жалбоподателката за длъжността асистент библиотекар и осъждането на Комисията да ѝ плати обезщетение за материалните и неимуществените вреди.

Искания на жалбоподателката

— да се отмени решението на ОН от 30 септември 2009 г., с което се отказва да се разгледа кандидатурата на жалбоподателката, подадена вследствие на обявата за свободно работно място COM/2009/1379 за длъжността асистент библиотекар в DGT.D.3;

— доколкото е необходимо, да се отмени решението на ОН от 31 март 2010 г., с което се отхвърля жалбата на жалбоподателката, подадена на 28 декември 2009 г. по член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица;

— да се присъди на жалбоподателката обезщетение от 30 000 EUR за претърпените от нея материални и неимуществени вреди;

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 9 юли 2010 г. — Hecq/Комисия

(Дело F-56/10)

(2010/C 246/77)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Белгия) (представител: L. Vogel, avocat)

Отговорник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяната на решението на Комисията, с което се отказва пълното възстановяване на някои медицински разноски и възнагращения.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението, прието на 20 октомври 2009 г. от бюрото за разплащания към здравната каса в Брюксел под формата на справка № 171, с което на жалбоподателя се отказва пълно възстановяване на разходите за четири консултации с лекар, практикуващ обща медицина, на 17 февруари, 2 април, 23 април и 11 май 2009 г., две консултации с лекар специалист от 6 април и 15 юни 2009 г., както и за две покупки на лекарствени продукти,

предписани от психиатъра г-н Vandendorpe на 22 юни и 22 септември 2009 г.;

— да се отмени, доколкото е необходимо, решението на ОН от 13 април 2010 г., доколкото с него се отхвърля жалбата на жалбоподателя, подадена на 20 януари 2010 г. срещу посоченото решение от 20 октомври 2009 г.;

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общноезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

